

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Pubblicità inferiore 50%

Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978

Poduredništvo: 34133 Trieste - Trst - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307 - Poštni t/rn 10647493 Zadruga Goriška Mohorjeva

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

Vozli ob maturi

V sredo, 22. junija, se je na naših slovenskih višjih šolah začela maturantna. Odločil sem se, da jo naslednji dan mahnem na moj Nanos. Moji maturantje naj se potijo v učilnicah, jaz pa se bom na soncu. Zvečer poslušam slovenska poročila po televiziji, da bom vedel, kakšno vreme bo naslednji dan. Doživel sem pravo ploho jeze, tako da sem ostal doma in bil cel teden slabe volje. Čisto na koncu dnevnika nastopijo slovenski maturantje iz slovenske gimnazije v Celovcu, ki so bili v tistem času na

poznajo Perlo, Albatros in še vse obmejne diskoteke, na tej in oni strani meje. Vedo tudi, kje se dobro je in kje in kdaj so takšni in drugačni žuri! Oni v Trstu tudi vedo, da obstaja Capodistria in Portorose. Če pa koga vprašam, kaj je zanimivega v Štanjelu in kje so Hrastovlje, pa se vam lahko dogodi isto, kar se je pripetilo sveže pečenemu profesorčku slovenščine na popravnem izpitu tik za mejo. Zastavil je vprašanje: »Kaj veš o Rebuli?« Brhka briška čiča pa je kar z rafalom odgovorila: »O ja, vem!

poučnem izletu po Sloveniji. Profesor se hvali, da bodo v novo šolsko leto »štartali« s tremi prvimi razredi.

Kje so dobili toliko učencev, res ne vem. Niti me ne zanima, koliko je tujcev, čeprav so lani imeli kar nekaj zanimivih scen ob narkomaniji prav s temi dijaki. Pa naj se o tem govori kje drugje. Maturantka je nekako tako izjavila: »Res nisem vedela, da je Slovenija tako lepa!« Nekaj podobnega so izražali tudi drugi, ko so dajali izjave. Odgovor te maturantke me je razjezil. Zakaj? Ali ni to škandalozna izjava, da nekdo šele na maturantskem izletu odkrije, da je Slovenija lepa? (Ali pa kulturno bogata!) Kaj so tiste preluknjene Karavanke še vedno kitajski zid med slovensko Koroško in Slovenijo? Takšne izjave so naravnost žaljive, pa naj mi prosim kolegi iz celovške slovenske gimnazije ne zamerijo! Ali res čakajo, da njihovi dijaki maturitetno dozori in jim šele potem pokažejo Slovenijo? Take izjave ne rabijo komentarja, pa si mislite karkoli hočete!

Nekaj podobnega sem letos opazil pri naših slovenskih maturantih v Italiji. V Trstu so opravili maturo dijaki, ki še niso bili v Postojni. V Gorici se lahko divimo s primerom, da še niso videli Tolmina. Lepo vas prosim: »Ali te naše slovenske višje šole res ne poskrbijo, da bi v času šolanja Tržačani prišli do Postojne, Goričani pa vsaj videli, kje izvira Soča.«

Vsega tudi starši niso krivi. Del krivde si lepo vzemimo na pleča tudi mi, ki brihtamo ta mladi rod. Res

Tata ima doma dva puhna karatela zlate rebule!« - Brez komentarja! Končno je tudi odgovor in tista dva karatela imata vsaj za gospodarnega Brica svojo veljavo, če jih vsaj zanj Rebulove knjige nimajo!

Na univerzi, neglede na kateri fakulteti, se vsako leto znova zapaža, da je nizek nivo splošne izobrazbe pri študentih, ki prihajajo iz naših višjih šol. (Marsikje je celo vprašljiv!) Ni dovolj, da jih samo pripravimo na maturo, poskrbimo za izdelane profile itd. Vsi po vrsti pa krepko pozabljam, da je »osebna legitimacija vsakogar«, neglede, kaj bo in kje je, to, kar pove ob stiku s komerkoli že in se odraža v splošni kulturi, ki jo ta in ta ima.

Vse preveč je pehanja za tisti pet plus, ali šest minus, kar je pač obvezno. Vse premalo pa skrbi za širino duha, ki mora biti zlasti pri mladem človeku vidna!

V Tirolah ne poznam razreda, ki je na letošnji maturi, pa bi med šolanjem ne obiskal Dunaja, parlamenta, važnejših muzejev, opere, Münchena in vseh večjih avstrijskih krajev.

Naši slovenski maturantje pa so v času šolanja obredli Amsterdam, Paris, London, Budimpešto... Velika večina pa ni imela strokovno vodnega ogleda po Rimu in Ljubljani.

Mislite, da tu nekaj ne škripa? Niso vsega krivi samo togi predpisi in birokratska pisarija, ki je za takšne poučne izlete potrebna. Škripa tudi zavest nas vseh, ko se premalo zavedamo, da nas bodo kaj kmalu nadomestili, pa smo jim dali zelo malo

NAŠ UVODNIK

Zdrav duh v zdravem telesu?

Vprašaj na koncu tega znanega antičnega pregovora je zgovoren zaradi dileme, ki se je v zadnjih dneh pri mnogih porodila ob umoru kolumbijskega nogometaša Escobarja, ki je bil zaradi svojega avtogola »kriv«, da je Kolumbija izpadla iz svetovnega prvenstva. Pri tem sta se mi porodili dve vznemirjajoči vprašanji: ali je mogoče, da so interesi denarnih mogotcev in mafijskih združb dosegli tako stopnjo, da se igralca, ki je zakrivil napako, kaznuje s smrtjo, in, ali je mogoče, da je nekatere nogomet tako sfanatiziral, da so pripravljeni človeka zaradi take napake umoriti?

V obeh primerih je stvar zastrašujoča: daleč smo od antičnega reka »Mens sana in corpore sano« kakor tudi od izjave barona De Coubertina, da ni toliko važno zmagati, kakor nastopati. Daleč smo torej od bistva športa oz. telesne kulture, kot so ga pojmovali vsi športni delavci od antike do danes: šport naj bo namreč sredstvo za harmoničen in zdrav razvoj človekovega telesa, obenem pa naj posameznika duhovno obogati in oplemeniti. Šport nosi torej v sebi visoko etično sporočilo, ki pa je v zadnjih desetletjih zaradi zahtev trga (pa tudi politike) postopoma tonilo v pozabo. V ospredje so prišli sponzorji, denar, pogodbe s televizijskimi hišami, stave idr., ki so De Coubertinove besede obrnili na glavo: ni važno več samo nastopati, treba je zmagati, in to za vsako ceno, četudi s tem prekršiš temeljna načela športne in človeške etike. Pomislimo samo, koliko športnikov jemlje poživila (Maradona je samo zadnji eklatantni primer).

Športu je treba vrniti njegovo dostojanstvo. Predvsem je potrebna korenita sprememba miselnosti v ljudeh in ponovna pravilna postavitve lestvice vrednot. Tu ima tako poklicni kot tudi amaterski športni delavec in vzgojitelj veliko in odgovorno nalogo. To velja tudi za nas v zamejstvu, kjer se tako ali drugače s športom ukvarja okoli 7.000 oseb, ki predstavljajo v našem malem svetu izredno važno, če ne celo odločilno silo.

Ivan Žerjal

Teden v Italiji

KAKO BO DILEME LEVICE REŠEVAL D'ALEMA?

Nepričakovana, čeprav v nekem smislu napovedana izvolitev Massimo D'Aleme za novega tajnika Demokratske stranke levice, odpira težka vprašanja glede prihodnosti le-

Resnično življenje je v nas samih, toda dušijo ga in mu trgajo njegovo naravo naše omejenosti in naš egoizem.

Vladimir Solov' ev

splošne izobrazbe, kot tudi kulture srca - ne tiste, ki jim jo mora dati družina! - tisto, ki jim jo moramo dati mi, šolniki!

Splošna kultura in kultura srca sta tesno povezani z našimi narodnostnimi koreninami, ne pa z igralnicami in diskotekami, kot tudi ne s takšnimi in drugačnimi žuri!

Ambrož Kodelja

vega tabora in pespektiv za uspešno vodenje opozicije proti Berlusconiju in tovarišem. Baza se je sicer izrekla za Walterja Veltronija - direktorja Unità in predstavnika zmerne struje -, ki se hoče odpreti katoliškim silam ter ima v časti bolj Clintonov praktični socialni program kot pa zbledelo teoretiziranje Marxa, toda vodstvo je odločilo drugače. Brez pomišljanja je glavni organ stranke izbral D'Alema in s tem potrdil, da hoče bremzati sicer nujni razvoj stranke v smer socialdemokracije. Vodilni ljudje na via delle Botteghe Oscure se očitno bojijo, da bi komunisti pritegnili še en del baze in nočejo prepustiti Bertinottiju prvenstva radikalne levice, ki ga že ima trdno v rokah. Rakova pot previdnih Berlinguerjevih naslednikov bo tako še enkrat dokazala, da ni možnost za nastanek velikega socialdemokratskega tabora, ki bi lahko načel tradicionalno previdnost italijanskih volilcev do demokratične levice. To pa močno odmika mož-

nost nastanka velike in močne opozicije Berlusconiju, ki je sicer ranljiv s političnih, programskih in idejnih, predvsem pa socialnih vidikov. Ta nesposobnost bo Berlusconi okrepila in mu s časom dala tisto politično dostojanstvo, ki ga še nima in ga tudi ne zasluži.

PODKUPNINE

V pripravi so novosti na področju podkupninskih afer, ki so v Italiji povzročile politično revolucijo. Na zatožni klopi bodo spet politični tajniki strank večinske koalicije, ki je upravljalata takoimenovano prvo republiko. Ob koncu preiskave dokaj polemično odmeva zahteva po aretaciji socialističnega tajnika Bettina Craxija, ki bo še toliko bolj upravičeno ostal v svojem brlogu v Tuniziji. Tako bo sodniku Di Pietru dal možnost, da bo brez ovir bredel in brskal po njegovih bančnih računih in skušal ugotoviti vsaj, koliko je šlo njemu osebno in koliko stranki ali struji. Peterici pa so sodniki pridružili prvaka severne lige Bossija zaradi drobtnice, ki je padla z mize bogatih in se znašla v blagajni separatistov. Z njimi so na zatožni klopi tudi predstavniki tistega podjetniškega razreda, ki se je hotel dokopati do poslov in velikih zaslužkov na račun davkoplačevalcev z vsakršnim sredstvom. Ljubitelji afer in sodnih postopkov bodo prišli na svoj račun, pričakovati pa je še marikatero presečenjenje, ki bo razkrilo dosedanje stanje. Napovedujejo pa tudi vladni odlok, ki bo dal mnogim obtoženecem možnost, da se praktično brez sodnega postopka rešijo mučnih javnih zasliševanj, priznajo krivdo in se dogovorijo za kazni, ki bo gotovo nižja kot bi bila sicer, če bi se na zatožni klopi znašel navaden državljan.

SVOBODA TISKA V NEVARNOSTI

Berlusconijev napad na vodstvo Raia je končno uspel: vlada je sicer ponovila vladni odlok, ki rešuje finančno krizo državne radiotelevizijske ustanove, toda izsilila je odstop dotedanjega upravnega sveta s pavšalno zavrnitvijo sanacijskega programa podjetja, ki si je zaradi prejšnje uprave nagradila ogromne izgube. Zamenjava na vrhu Raia bo gotovo prinesla spremembe tudi v redakcijskih politikah treh informativnih radijskih in TV omrežij z neizbežnim vladnim vplivom, ki tako zajema že šest TV programov. Toda Berlusconi se ne zadovoljuje in začenja z naskokom tudi na dnevni tisk: kamaleonta Funarija je poslal na dnevnik Indipendente, kateremu napovedujejo veliko prihodnost, prste pa steguje tudi po drugih časopisih. To je vzbudilo splošen alarm med časniki, ki napovedujejo veliko akcijo za zagotovitev svobode tiska. Alarma pa ni med bralci, ki nimajo prevelikega spoštovanja do medijev na splošno in posebej do časnikiarjev, ker se prilagajajo s prevelikim navdušenjem.

Škof Janez Jenko biseromašnik

Med letošnjimi duhovniki jubilanti je tudi škof Janez Jenko; v nedeljo, 10. julija, ob 17. uri bo namreč obhajal biserno mašo v koprski stolnici. Posvečen je bil v Ljubljani, dne 8. julija 1934. Škof Jenko bo šel v zgodovino kot tisti, ki je zbral raztresene ude treh škofij, goriške, tržaške in reške, ter jih povezal v eno škofijo, koprsko škofijo.

Jubilant je pristen Gorenec, ker se je rodil v župniji Mavčice, dne 5. maja 1910. Študiral je v škofovih zavodih in bil posvečen v mašnika. Po krajšem službovanju v domači škofiji ga je nadškof Ujčič pregovoril, da je prišel v Beograd (30.8.1940). Tu je vršil razne službe in med vojno zelo pomagal slovenskim izseljencem s Štajerske, ki jih je nazitem pregnal v Srbijo. Toda ni mu bilo prizaneseno z zaporom. Kot toliko drugih slovenskih duhovnikov je tudi on okusil partijske zapore v Beogradu (december 1949 - februar 1950). Po izpustitvi iz zaporov se je vrnil na dom v Mavčice, vendar je še isto leto dobil dovoljenje, da se vrne v Beograd. Pomagal je nadškofu Ujčiču in Butkatku kot generalni vikar.

V tem času so dele goriške, tržaške in reške škofije, ki so prišli pod FLRJ, upravljali razni administratorji, zadnji med njimi Mihael Toroš. Ko je ta umrl decembra '63, je Vatikan na njegovo mesto imenoval Janeza Jenka, ki je dne 20. aprila 1964 postal škofijski upravitelj goriškega dela škofije, ki je prišel v novo državo. Nastanil se je na Kapeli.

Za škofa je bil posvečen v Logu pri Vipavi 6.9.1964, a se je še isto leto preselil v Koper. Tu je kmalu spoznal potrebo po združitvi delov vseh treh škofij v eno škofijo. Začel si je dopisovati z Vatikanom in res dosegel, da so obnovili koprsko škofijo in v njej združili slovenske župnije iz vseh treh omenjenih škofij. To dopisovanje je trajalo od leta 1964 do 1977, ko je bil imenovan za rezidencialnega škofa v Kopru; slovesno je bil umeščen 8. jan. 1978. Koper je postal škofija in Janez Jenko prvi koprski škof po obnovitvi te škofije.

Škofijo je potem modro vodil do upokojitve 13. aprila 1987, ko je njegovo mesto prevzel sedanji škof Metod Pirih. Kot upokojenec je ostal v Kopru in po potrebi rad pomaga škofu Metodu zlasti ob birmovanjih.

To je kratek oris jubilentove življenjske poti in službe v blagor božjemu ljudstvu v Beogradu in sedaj na Primorskem v Kopru.

Bil je in je še vedno mož s pokoč-

Mons. Janez Jenko

no držo, ki ga je spoštovala tudi enopartijska oblast. Tako je srečno prebrodil enoumje v Sloveniji in učakal sedanje nove politične in socialne razmere v neodvisni Republiki Sloveniji.

Poleg rednega dušnopastirskega dela in upravljanja škofije se je Janez Jenko udejstvoval tudi kot publicist. V Beogradu je urejal glasilo Blagovest. Veliko je pisal v Družino, v Bogoslovni vestnik, v Ognjščice. Nekaj let mu je bila poverjena skrb za slovenske izseljence po svetu in je v tej službi obiskal naše izseljence po svetu od Avstralije in obeh Amerik do evropskih držav.

Gospodu škofu Jenku iskrena voščila vseh nas zamejskih Slovencev, saj je bil z nami vedno tesno povezan in je še vedno, kolikoli mu moči dopuščajo. Z voščili tudi naša molitev v nedeljo in vse prihodnje dni. Ad multos et sanos annos!

Kazimir Humar

Problem je resnejši

Prejšnjo nedeljo je papež nedeljski Angelus znova posvetil družini in zakonski ljubezni. Delno je njegov govor bil tudi odgovor na nedavno veliko manifestacijo homoseksualcev v Rimu. Gre namreč za željo homoseksualnih parov, da bi lahko posvojili otroka ali ga celo dobili po spočetju v epruveti.

Veliko je o tem govora in časopisi se s tem veliko ukvarjajo, toda rad bi opozoril na srce tematike. Masovni mediji namreč radi veliko govorijo, ne da bi dejansko rekli kaj posebnega.

Papež je v svojem govoru znova poudaril pomembnost in izrednost družine. Gre namreč za prvo in osnovno celico celotne družbe. Je dejansko prvo človekovo zavetišče in kraj, kjer se človek dejansko počloveči, kjer se nauči govoriti, stopati v odnos, nauči se živeti kot človeško bitje. Jasno je torej, da je vsak poskus napada na družino nevaren za človeka samega.

Velikokrat celo v krščanskih krogih nimamo jasnih pojmov glede teh problemov: ali se plehko in molčeče podredimo mnenju večine ali pa zagovarjamo vatikansko doktrino, ne da bi zares vedeli, zakaj to počnemo. Prva pozicija nas nujno spravi v razdvojenost, druga pa v fundamentalizem.

Sledeč prvi - mili - poziciji se počasi lahko prepričamo, da so homoseksualci res reka nova izbira in da je to stvar njihove lastne presoje. Sledeč drugi pa je nevarno, da vso stvar argumentiramo s trditvijo, da je ho-

moseksualnost nekaj perverzega zato, ker je to rekel papež. Ne prva, ne druga nista izraz resnične vere.

V letu družine imamo čas, da se resno zavemo njene pomembnosti in globoke osnovanosti. Družina je edina družbena inštitucija, ki se je rodila iz ljubezni med dvema osebam. Od njune ljubezni je odvisna tudi družina. Nujno je torej potreben zdrav odnos za zdravo družino in za zdrave ljudi. Večina družbenih problemov je posledica družinskih. Zanimiv članek je pred dnevi razmišljal o težavah otrok, ki so se že »rodili« v »družinah« homoseksualcev. Tem otrokom vsekakor manjka mnogo vidikov zdrave družine. Manjka jim figura očeta ali pa matere in jim torej mnogokrat manjka identifikacija z lastnim spolom ter neredkoma tudi sami sledijo vzoru »staršev« in postanejo homoseksualci, in kar je še huje, ne da bi vedeli zakaj. Širjenje homoseksualnosti je mnogokrat posledica dejstva, da je družba to deviacijo postavila za normo in jo podala kot eno izmed možnih izbir.

To je samo nekaj kratkih misli, v letu družine, kot vzpodbuda k razmišljanju o izrednosti družine, ki je, kolikor je Cerkev v malem, veliko več od katerekoli druge inštitucije, organizacije, države, ideologije, društva, kluba ali političnega gibanja. Morda se v zamejstvu soočamo s toliškimi težavami, ker imamo veliko več društev in gibanj kot pa pristnih družin. Papež nas vabi k razmišljanju o tem.

Peter Stefanović
- Rim

A JE TO POZDRAV?

Nedelja pred mašo v cerkvi. Zamislimo si opazovalca pri vratih cerkve, ki gleda vernike, kako pokleknejo in se pokrižajo. Lahko bi bil brezverec.

Kaj bi videl? Po večini »vernike«, ki nekam mahajo po zraku in malo pocincajo. To naj bi bilo pokrižanje in poklekanje.

Kaj bi si mislil ta človek: ti ljudje sploh verujejo, vedo, kaj počenjajo v tistem trenutku? Ta »pozdrav velja Bogu?«

Bojim se, da bi dobil malo lepših zgledov.

Sem pesimist?

Vsak vernik, ki vstopi v cerkev, izraža z zunanjimi znamenji svojo vero. Začne prav s pozdravom.

Če je potreba, popravimo!

Poklekneš z desnim kolonom in z roko (desno) napraviš nase znamenje sv. križa z blagoslovljeno vodo: na čelo, na prsi, na levo in nato na desno ramo. Skleneš roke in greš v klop.

Bodimo... olikani in prepričljivi tudi kadar pozdravimo svojega Boga v cerkvi!

Jože

12. julij: sv. Mahor in Fortunat, patrona goriške in videmske nadškofije

V torek, 12. julija, bo v Ogleju ob 19. uri sv. maša v čast sv. Mohorju in Fortunatu. Vodil jo bo msgr. Michel Sabbah, latinski patriarh v Jeruzalemu. Somaševali bodo vsi škofje iz dežele Furlanije - Julijske krajine.

Prisotnost znamenitega gosta bo letos spominjala vernike na globoke vezi, ki so v prvih letih krščanstva povezovala oglejsko in jeruzalemsko krščansko skupnost.

Goriški nadškof Bommarco je v sporočilu vernim podčrtal tudi globoke vezi med Sveto deželo, krajem »stalnega iskanja miroljubnega sožitja, ki naj bi različne narode in vso zgodovino zaznamovalo s svetostjo« in Goriško, kjer »resnični mir in krščanski duh bratskega sožitja nista še uresničena, ampak sta še cilj, ki ga moramo skupaj doseči.«

Kako je lahko kristjan duša svojega mesta? Lahko je njegova duša z evharistijo, z molitvijo, s skrito žrtvijo, z blagri, ki so doživeti v vsakdanjosti: to izžareva in oblikuje poslanstvo.

kard. Carlo Maria Martini

Slovenski novomašniki

Na praznik sv. Petra in Pavla, 29. junija, je bilo v Sloveniji posvečenje letošnjih slovenskih novomašnikov. Posvečenja so potekala v ljubljanski in mariborski stolnici ter v priljubljenem in žal zadnje čase premalo poznanem božjepotnem svetišču v Logu pri Vipavi. Letos je bilo v Sloveniji posvečenih devetnajst novih dušnih pastirjev, od tega jih je devet v ljubljanski nadškofiji, en duhovnik je iz koprške škofije, iz mariborske škofije pa letos ni nobenega škofijskega duhovnika, tri so jezuiti, eden je minorit, po eden je še salezijanec in kartuzijan, eden iz nove redovne skupnosti iz Italije-CMOP (posvečen bo šele v mesecu septembru v kraju Sassinoro v Italiji), dva duhovnika pa sta iz reda frančiškanov. Kot je že iz teh zelo skopih podatkov raz-

vidno, ima letos edino mariborska škofija, izredno potrebo po mladih duhovnikih; ostala je brez škofijskega novomašnika. V koprski škofiji pa je bil letos posvečen samo en novomašnik in sicer 26-letni Peter Černigoj iz Ajdovščine. Novomašnik iz Vipavske doline bo pel svojo novo mašo 10. julija ob 9.30 v ajdovski župni cerkvi.

Za naslednje leto na Slovenskem obljublajo več novomašnikov, tudi na Primorskem jih bo veliko več; za primer še povejmo, da jih je bilo lansko leto na Slovenskem 22. Število duhovniških poklicev je začelo upadati v osemdestih letih tudi v Sloveniji, podobno kot drugod po Evropi. Najmanj duhovniških poklicev je v zadnjih letih na Madžarskem, v Italiji in v Franciji, tudi Avstrija in

Nemčija imata malo novomašnikov, največ pa jih je na Poljskem in na Češkem. Slovenija ostaja po duhovniških poklicih še vedno na samem vrhu v Evropi, pa čeprav ne moremo več govoriti o velikih številkah, kakršne so bile, recimo, za Slovenijo poznane v letih sedemdeset, ko so posvetili čez 220 slovenskih novih mašnikov. Rektor ljubljanskega bogoslovja, dr. Franci Petrič, je pred kratkim dejal, da je upad duhovniških poklicev tesno povezan z vero in življenjem v družinah. Prav posebno pa je še poudaril tudi izredno, če že ne najbolj važen dejavnik pri rasti duhovniških poklicev: molitev.

Prav bi bilo, da bi se tudi pri nas, kjer je suša duhovniških poklicev velikanska, za nove mašnike veliko več molilo.

vsega, oznanjajo praznik rok. »Naročil jim je, naj razen palice ničesar ne jemljejo na pot, ne kruha, ne popotne torbe, ne denarja v pasu. Obujejo naj sandale, dveh oblek pa naj ne nosijo« (Mr 6,8-9).

Duhovno pa so dvanajsteri oznanjevalci veseli balgovesti izredno bogati. Imajo isto duhovno moč, s katero deluje Jezus. »Dal jim je oblast nad nečinstimi duhovi...; veliko bolnih so mazilili z oljem ter jih ozdravili« (Mr, 6, 7;13).

Nekega dne jih je Jezus vprašal, če jim je kaj manjkalo, ker jih je poslal brez vsega. »Ko sem vas poslal brez denarnice, brez torbe in obutve, ali ste kaj proglašali? Odgovorili so: nič!« (Lk 22, 35). Nekega drugega dne so dvanajsteri navduše-

ni nad svojim duhovnim poslanstvom in v polnem zanosu pripovedujejo: »Gospod, celo hudi duhovi so nam pokorni v tvojem imenu« (Lk 10,17). Jezus pritrđi njihovem navdušenju, obenem pa jih pouči: »Vendar se ne veselite, da so vam duhovi pokorni, pač pa se veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih« (Lk 10,20).

Cerkev je deželna Jezusove zmage nad hudimi duhovi. Iz oblasti zla reši človeka po zakramentu sv. krsta. Če je zapravlil občestvo z Bogom, ga po zakramentu pokore spravil z Bogom. Ko je bolan, ga zdravi na duši na telesu z bolniškim maziljenjem. Božje življenje hrani v njem po zakramentu sv. evharistije.

Ta duhovna moč in poslanstvo Cerkve naj bi bila v vseh časih prava duša Cerkve. Do izraza lahko pride, če Cerkve ni navezana na materialne dobrine in na vrednostne lestvice tega sveta, skratka, če ohrani in pospešuje tisto svobodo duha, ki jo daje v ospredje evangelij: »Razen palice, ne jemljite na pot ničesar, ne kruha ne popotne torbe ne denarja v pasu.«

Prenasičeni in razvajeni Evropi so potrebni taki oznanjevalci Kristusove svobode. Ali je Cerkev vključila v svoj načrt ponovne evangelizacije v Evropi tudi to razsežnost, ta radikalni izziv evangeljskega uboštva? Če ne, bodo lahko vsi napori zaman.

Zvone Štrubelj

Božja beseda je kakor kruh...

10. juliji

15. navadna nedelja

»Poklical je k sebi dvanajstere in jih začel pošiljati po dva in dva?« (Mr 6,7)

V evangeljskem odlomku 15. navadne nedelje Jezus pošlje dvanajstere oznanjevat veselo oznanilo. To se je zgodilo prvič, odkar so

skupaj. Zato evangelist Marko jasno in odločno oriše lik oznanjevalca, ki je zorel v Jezusovi šoli.

Materialno so dvanajsteri brez

Pismo misijonarja Lisjaka iz Ruande

Zaradi izredno težkih in neizmer- no krutih vojnih razmer v Ruandi, katerim smo vsak dan nemočne prič- e pred domačimi televizijskimi ek- rani, objavljamo pričevanje slovenskega salezijanskega misijo- narja Danila Lisjaka. Pismo g. Li- sjaka je bilo objavljeno v Družini. Objavljamo ga zato, ker je bil g. Da- nilo gost našega uredništva, tik pre- den se je spet vrnil v afriški pek- el, kateremu ni videti konca, obenem pa tudi zato, ker vemo, da nam ne mo- re na noben način poslati pisma v Italijo; vse poštne povezave med Ita- lijo in Ruando so namreč že več ča- sa prekinjene. O tem nam vsak teden pričajo zavržene pošiljke Katoliške-

ga glasa, ki ga je sicer g. Danilo Li- sjak pred vojno v Ruando redno dobival.

Ko smo g. Danila intervjuvali za Katoliški glas, nam je dejal, da je mi- ren; obiskal nas je še enkrat, tik pred odhodom v Ruando, pritekkel je po stopnicah v uredništvo, mama in brat sta ga čakala v avtu, peljala sta ga v Benetke na letališče, imel je le pet minut časa, bil je že v zamudi.

Ko sem mu tik pred odhodom iz našega uredništva rekel, naj pazi na- se, mi je mirno odvrnil: »Nobene neumnosti ne bom delal. Sicer pa zaupam v Svetogorsko Mater božjo, katero sem v teh dneh, ko sem bil do- ma, obiskal. Molite zame in prosite

Svetogorsko Marijo, naj prosi Vse- mogočnega, da se nesmiselna vojna v Ruandi že enkrat konča! Molite k Svetogorski Mariji, molite in prosite jo! Vem, da nam bo vsem po- magala!«

Tako je pred nekaj tedni dejal g. Danilo Lisjak v našem uredništvu. Sedaj je spet v Ruandi, kjer skuša z vsakdanjim trdim delom in molitvi- jo graditi mir, korak za korakom, počasi in z božjo pomočjo.

Sicer pa pismo misijonarja Lisja- ka govori samo zase. Zamislimo se nad tem, kar v pismu govori o na- šem, Zahodnem svetu, svetu, v kat- terem mi brezskrbno živimo!

Jurij Paljč

Tako piše g. Danilo Lisjak:

V svojem prvem poročilu iz krva- ve Ruande sem napačno poročal o usodi štirih slovenskih sester usmil- jenk. Skliceval sem se na pismo, ki ga je ena od sester usmiljenk - Bu- rundijka, pisala svoji mami v Burun- di. To pismo sem tudi sam bral na Jožetovem misijonu Rukago v Bu- rundiju. V njem dobesedno piše, da so vse sestre zapustile Ruando. Pet- najst jih je odšlo v Francijo, druge v Zaire.

Kot sem pozneje zvedel v Belgiji, naj bi zairski vojaki sestre zavrnil. Tako so odšle nazaj v svoje misijo- ne. Zdi se mi, da je šlo le za sestri Bogdano in Vido. Po vesteh naj bi Anka in Vesna ostali skupaj s sestra- mi Špankami in francoskim župni- kom v Mukungu.

Kot sem že poročal, so vojaki ali milica ubili v župniji Birambo dve postulantki sester usmiljenk. Zelo rad bi naslednje dni dosegel sestre v njihovem misijonu. Moral bom ne- malo tvegati. Sem pa prepričan, da se jim ne bo zgodilo nič hudega.

Šel bom, če bom le utegnil, kajti dela v dveh južnih škofijah Gikon- goro in Butare ne manjka. Smo pa samo trije ali štirje, ki vse organizi- ramo - vsak teden 800 ton hrane. Se- daj je kontejner 7,5 m poln zdravil. Ovir nas burundijska vojska. Poleg tega mi je znanje domačega jezika pripomoglo, da sem s Švicarjem Bri- quetom rešil iz Ruande 800 ljudi, od tega 700 sirot. Zahteval sem popol- no anonimnost. V naslednjih dneh pripravljamo tretji exodus 400 otrok (100 invalidnih). Popolnoma sem ra- zočaran nad strukturami Rdečega križa, ki se gredo diplomacijo po- dobno kot Modre čelade, ki so bile v Ruandi za obrambo bele kože. Kriminal!

Samo v Butariju je gotovo nad 2000 sirot, katerih starši so bili po- biti. Z organizacijo Terres des Hom- mes smo v neki šoli v Butaru- ju uredili zbirališče za sirote, večina Tutsije. Vse pa ustavi na burundij- ski strani, od koder otroke usmerja- jo v Zaire. Če bi imeli vsaj še dva misijonarja, bi veliko več naredili in rešili.

Ruanda je ena sama podrtija in gorje. Ljudje ne gledajo več normal- no. Njihove oči so prestrašene, pog- ledi srep. O tem bomo pisali pozneje ali pa nikoli. Dežela krvi z več kot 800 tisoč pobitih. Dežela mu- čencev. Hudo mi je pri srcu. Pobili so mi najboljše sodelavce v misijo- nu. Pobili 90 duhovnikov - domači- nov, tri škofo (te so si privoščili nasprotniki, ki niso nič boljši!). Ruanda, kot bi bila prepuščena gnu-

Ruandski begunci na enem izmed mnogih šotorišč na poti iz žarišč nasilja. Nek časopis je zapisal, da postaja Ruanda vedno bolj Bosna. Toda »razviti« svet se kljub temu ne zgane...

snemu zatonu. Svet si je umil roke kot Pilat in pustil hudobiji prosto pot. Oh, Clinton, vem, da v Ruandi ni naftnih vrelcev kot tudi v Bosni ne! In sedaj nam pošljete nekaj vreč fižola, riža in zdravil, da si potešite vest. Saj pravijo, da je Afrika koša- ra za odpadke razvitih!

Jutri hitim s štirimi vlačilci teh od- padkov - drobtin z bogatinove mize - med moje reveže. Ponesem jim srce, tega še bolj potrebujejo. Nima- jo več misijonarjev. Gledajo me kot bi z lune padel. Najbolj prizadeti so otroci in matere. Hiše pobitih Tutsi-jev so zravnane z zemljo. Ni več sle- du - vse izbrisati! Le meja okrog hiše še priča o tem, da je obstajala.

Ne morem več razmišljati - kam lahko človek pade! Radia tudi ne po- slušam več. Moje načelo: »Delaj do- bro, kjer se le da, v prid vsakega človeškega bitja.« Verjemite, nikdar

6. Višarsko srečanje

Na svojem rednem sestanku v čet- tek, 12. maja 1994, je Svet sloven- skih krščanskih izseljencev v Evropi (S.S.K.I.E.) sklenil, da bo tudi letos Višarsko srečanje na 1. nedeljo v avgustu.

6. Višarsko srečanje bo letos zo- pet potekalo dvodnevno.

V soboto, 6. avgusta, bo v župnij- ski dvorani v Žabnicah, od 15. h do 17. h okrogla miza mladih na temo: Mladina iz narodnega in versko- moralnega vidika doma, v zamejstvu in zdomstvu. Na mladinski forum so vabljeni mladi Slovenci iz cele Evro- pe, da bi lahko skupaj z mladimi iz zamejstva in domovine razmišljali o slovenstvu in Sloveniji. Debatu bo- do vodili strokovnjaki iz domovine, zamejstva in zdomstva. Iz takšnega mladinskega srečanja bi se lahko po- rodile trdne in trajne vezi za bodoč- nost in morda še kakšna druga

v svojem življenju nisem videl toli- ko čudežev božje Previdnosti, kot prav v teh težkih dneh. Ljubezen naj- de zares vse poti. Prišel je človek iz Nemčije s potrebnim denarjem v go- tovini. Iz dneva v dan »tolčemo« skozi. In ko smo v strahu, nas Pre- vidnost preseneti in opogumi. Postali smo slepi za puške in mačete. Ob pregradah na cestah in poteh delim rožne vence in svetinjice - kot mitni- no. In teh je na desetine. Po štirinaj- stih dneh mi je nekdo na eni takih pregrad rekel: »Prihajajo naši do- brotniki.« Premagano je bilo nezau- panje. Nihče si ne upa v to grobno tišino, niti Rdeči križ, niti diploma- cija. Vesel sem in ponosen na naše štiri sestre: Bogdano, Vido, Anko in Vesno! Podprimo jih z molitvijo!

Prijateljem v domovini prisrčen misijonski pozdrav!

Danilo Lisjak

inicijativa. Zvečer bo predvidoma v žabniški cerkvi koncert.

V nedeljo, 7. avgusta, bo ob 7.30 zjutraj križev pot na Sv. Višar- je. Ob 10 uri pa je predvideno v Do- mu Srečanja predavanje Naš Slovenski danes.

Dvodnevno srečanje se bo zaklju- čilo ob 13. h s službo božjo.

Že sedaj S.S.K.I.E. vabi rojake doma, v zamejstvu in po svetu, da se Višarskega srečanja udeležijo v čim večjem številu.

Polde Cverle tajnik

Revolucija ima dve dimenziji: ši- rino in dolžino, nima pa globine. Za- to revolucija ne bo dala nikdar okusnega sadeža. Vedno bo upala v »jutri«, vendar jutri jo bo ogoljufal, ker jo bo prenašal na »poju- trišnjem».

Vassilij Rozanov

Križev pot slikarja Antona Cebeja spet v ajdovski župni cerkvi

Prejšnji petek zvečer so v župni cerkvi Sv. Janeza Krstnika v Ajdov- ščini imeli veliko in dobro obiskano slovesnost verskega in nato, na pro- stem pred cerkvijo, tudi posvetnega značaja. Počastili so zlatomašnika in nekdanjega političnega preganjenca Ljuba Marca, župnika iz Bilj na Vi- pavskem, ki je bil rojen v Ajdovšči- ni. Ponovil je zlato mašo, somaševali pa so še štirje duhovniki, ki so bili rojeni v omenjenem središču Zgor- nje Vipavske doline. Letošnji župni- ski praznik pa je bil pomemben tudi zaradi tega, ker so na svoje mesto v cerkvi ponovno namestili vseh štiri- najst slik Križevega pota. Slike, ka- terih avtor je bil baročni slikar Anton Cebej, so skoraj štiri leta obnavljali v Restavratorskem centru Narodne galerije v Ljubljani, sicer pa je ta Kri- žev pot pomemben iz več razlogov. Najprej je važno in zanimivo, da so sredstva za obnovo zbrali zasebni obrtniki in podjetniki iz Zgornje Vi- pavske doline, pod okriljem njihove Zbornice obrti in podjetništva. To je bil prvi primer take nabirke v Slove- niji. Prispevki za izpolnitev omenje- ne pobude so dosegli skoraj milijon 112 tisoč tolarjev, akr znese skoraj 14 milijonov lir.

Drugi poglavitni razlog velikega zanimanja javnosti za Križev pot iz Ajdovščine (bil je razstavljen v ljub- ljanski narodni galeriji in potem v Pi- lonovi galeriji v Ajdovščini), pa je njegov avtor. To je že omenjeni ba- ročni slikar Anton Cebej, ki se je ro- dil meseca maja leta 1722 v tedanji župniji Svetega Jurija v Šturjah, ki so sedaj del Ajdovščine. O njegovem življenju in delu je malo znanega, saj, denimo, ne vedo niti tega, kdaj in kje je umrl. Križev pot iz ajdov-

ske župne cerkve pa je edini Križev pot, za katerega je ugotovljeno, da ga je naslikal omenjeni umetnik.

Obnova Križevega pota je kusto- sa Narodne galerije v Ljubljani, Fer- dinanda Šerbelja, spodbudila k temu, da je globlje preučil in raziskal zgodovino in pomen Križevega po- ta, še posebej pa vlogo omenjenega dela cerkvene opreme pri delovanju Katoliške cerkve v Sloveniji. Tako je nastal obsežen katalog (pravzaprav gre za študijo) o Križevem potu ter o njegovih kulturno zgodovinskih in umetnostnih vidikih. Gre za prvo ta- ko delo pri Slovencih in zaradi tega pomeni dragocen prispevek k splo- šni, zlasti pa cerkveni in kulturni zgo- dovini našega naroda. Študija z naslovom KRIŽEV POT ANTONA CEBEJA V OKVIRU TRADICIJE TER KOT PRISPEVEK ZA ZGO- DOVINO KRIŽEVEGA POTA V SLOVENIJI obsega 160 strani, na- tistnjena pa je v slovenskem in nem- škem jeziku. Avtor je namreč veliko gradiva za svoje delo zbral v raznih nemških knjižnicah in v arhivih, po- sebej v Münchnu. Dodajamo še to, da je Križev pot iz ajdovske župne cerkve Svetega Janeza Krstnika nastal okrog leta 1774, prvič pa ga je ob- novil Milan Klemenčič iz Šturij, in si- cer leta 1912. Sedanja druga obnova je trajala okrog štiri leta oziroma skupaj 1838 ur. Poseg v Restavrator- skem centru v Ljubljani, je bil izve- den pod vodstvom restavratorja-spe- cialista Mihe Pirnita, starejšega.

Za obnovo Križevega pota v Aj- dovščini imata veliko zaslug tudi žu- pnik omenjene cerkve Svetega Janeza Krstnika, gospod Ivan Al- brecht, in direktor Pilonove galerije, Danilo Jejičič. **M.D.**

Slovesnost ob dnevu slovenske državnosti v Stuttgartu

V Esslingenu, mestu med vinogra- di, se je v nedeljo, 26. junija 1994, zbralo lepo število naših rojakov, da bi tudi v deželi Baden - Württemberg dostojno počastili 3. obletnico slo- venske državnosti. Slovesnost so pri- čeli z bogoslužjem ter nadaljevali kulturni in družabni del srečanja v bližnji dvorani.

Slovesno okrašana dvorana, s fo- tografsko rastavo slovenske pokra- jine gospoda arhitekta Petra Pokorna, je prijazno sprejela števil- ne obiskovalce.

Pod lipo, drevesom življenja, in geslom Slovenija - lepa kakor sanje smo obhajali tradicionalni »Kresni večer«.

Ob intonaciji Državne himne, v iz- vedbi mladinskega zbora naše kato- liške skupnosti, se je pričel kulturni del proslave. Najmlajši, Mojca, An- drej, Petra in Martina so recitali in lepo igrali domače melodije. Doma- či zvon, ki je nedavno proslavil svo- je petindvajseto leto obstoja, je pod taktirko gospoda Damjana Jejičiča, popestril naš praznik.

Diapozitivni prikaz naše naravne in kulturne dediščine, od Triglava do Gorjancev ter od štajerskih gorc do tržaške obale, ob Cankarjevi misli o »Domovini« je bilo svojevrstno do- živetje.

Lepo nas je presenetil tudi nastop Košarjevih deklet, ki sta s svojo mla- dostno nadarjenostjo in tretjim na- stopom v istem dnevu, pokazali kaj zmore naš mladi rod.

Ob obilni izbiri najrazličnejšega peciva, ki so ga napekle naše gospe in ob prijetnih zvokih Slovenskih

muzikantov iz Sindelfingena, je kul- turni del prešel v družabnega.

Ob zvokih kitare gospoda Šketa je bilo konec »naših sanj«.

Priredite je organiziralo KD Slo- venije in Katoliška skupnost Stutt- gart in je imela tudi letos dobrodelni namen. Zbrana sredstva smo poklo- nili Slovenski Karitas, v sklad Bol- nih otrok.

Peter Kajzer

Pomoč ruskim pravoslavnim duhovnikom

Na to je mislil pater Werenfried von Straaten, ki je ustanovil Pomoč Cerkv v stiski. V spremenjenih raz- merah je večkrat obiskal Rusijo in se srečal tudi s patriarhom Aleksejem in drugimi pravoslavni škofi. Ob teh srečanjih je spoznal, da ruski du- hovniki živijo v velikem pomanjka- nju. Položaj je še težji, ker so poro- čeni in morajo skrbeti tudi za družino.

Dogovoril se je z ruskimi škofi in jim ponudil pomoč ustanove Pomoč Cerkv v stiski. Potrebni duhovni- kom bi Ustanova nakazala mesečno 1.000 dolarjev. Škofje so ponudbo sprejeli in pomoč je začela prihajati.

S to idejo je pater Werenfried ob- vestil dobrotnike ustanove v svojem glasilu Odmev ljubezni. Idejo so do- brotniki toplo pozdravili in so že za- čeli pošiljati pomoč v ta namen.

Ponujena in sprejeta pomoč odpi- ra nove poti za zблиžanje med kato- liško in pravoslavno Cerkvijo.

Iz zadnje seje deželnega tajništva SSK Zasuk na desno - nevarnost za sožitje

Kot vse človeške pravice je treba tudi pravice narodnostnih manjšin spoštovati vselej in povsod, ne glede na to, kdo je trenutno na oblasti. Med pravicami manjšin je tudi pravica do politične zastopnosti, ki pa jo zlasti v primeru Slovencev v Italiji novi večinski volilni sistem hudo ogroža ali kar spodkopava. Prav zaradi tega moramo Slovenci v Italiji odločneje postaviti zahtevo po zajiščeni minimalni zastopnosti v izvoljenih telesih, od občinskih svetov do parlamenta, kakršno že uživajo Italijani v Sloveniji in druge manjšine v Italiji in Evropi. Vprašanje bo v bližnji bodočnosti spet postalo aktualno, saj bo deželna uprava prej ali slej imela na dnevnem redu preverjanje volilne zakonodaje za krajevne uprave, gotovo pa bodo spremenili tudi sam deželni volilni zakon in naposled še vsedravnega.

Ta je bila ena izmed osrednjih ugotovitev, do katerih je prišlo deželno tajništvo SSK na svoji zadnji plenarni seji v Gorici ob koncu daljše razprave, posvečene analizi in oceni izidov nedavnih evropskih in goriških občinskih volitev. Z izidi obeh volilnih preizkušanj Slovenci ne moremo biti zadovoljni, saj so volilne naveze, v katerih smo sodelovali, pozele slab ali pa skromen uspeh. Tako je npr. SSK na goriških upravnih volitvah celo povečala število svojih glasov, kljub temu pa bo v novem goriškem občinskem svetu zastopana z manjšim številom svetovalcev kot v prejšnji mandatni dobi zaradi neuspeha volilne naveze, kateri je načeloval županski kandidat Bruno Crocetti. Na evropskih volitvah pa listi manjšin in avtonomističnih gibanj Federalizem ni uspelo potrditi svojega predstavnika v Strasbourgu predvsem zaradi slabe uveljavitve na Sardiniji in še prej zaradi odločitve Južnotirolske ljudske stranke (SVP), da nastopa samostojno oz. v povezavi z Italijansko ljudsko stranko (PPI). Očitno bo treba v pripravah na bodoče preizkušnje skrbneje oblikovati volilne naveze, tako da ne bodo od vsega začetka obsojene na skromne rezultate. Dober primer takšne uspešne naveze po oceni SSK slej ko prej ostaja koalicijska, ki je v Trstu izvolila župana Illyja in senatorja Magrisa. Že večkrat se je izkazalo, da je demagoško odklanjanje sredine huda napaka.

Splošen zasuk na desno, ki so ga po marčnih parlamentarnih volitvah na vsedravnih ravni potrdile evropske, na krajevni pa goriške občinske volitve, predstavlja nevarnost za utrjevanje enakopravnega sožitja in dobrososedskih odnosov v našem obmejnem prostoru. V takšni luči gre presojati tudi krizo deželne vlade Furlanije-Juljske krajine, ki ji je predsedoval predstavnik DSL Renzo Travanut. Deželno tajništvo SSK je na svoji zadnji seji govorilo o pobudah in ukrepih, ki bi nakazano nevarnost lahko preprečili. Tako je bila poudarjena potreba po boljši informiranosti italijanske, slovenske in mednarodne javnosti, o problemih Slovencev v Italiji, nujnost dialoga tudi z novimi vladnimi silami, pa tudi potreba po organizacijski in siceršnji utrditvi naše narodnostne skupnosti. V tej perspektivi je deželno tajništvo SSK začelo razpravo o osnovanju Narodnega sveta Slovencev v Italiji, se pravi o prenovljenem

skupnem zastopstvu s široko demokratično legitimiteto. Razpravo bo nadaljevalo na svoji prihodnji seji v petek, 8. t.m., na strankinem sedežu v Nabrežini.

SSK v Sloveniji

Slovenska skupnost nadaljuje s krogom sestankov z vsemimi parlamentarnimi strankami v Sloveniji z namenom, da z njimi izmenja informacije in ocene o položaju slovenske manjšine v Italiji, o odnosih med Italijo in Slovenijo ter med zamejstvom in matico. Tako sta v četrtek, 30. junija, glavni tajnik SSK Martin Breclj in član strankinega glavnega vodstva Rafko Dolhar bila v gosteh pri Demokratiški stranki Slovenije ter pri Slovenski narodni stranki v Ljubljani.

Breclj in Dolhar sta na sestankih podrobneje orisala nerešene probleme oziroma zahteve slovenske manjšine v Italiji. Poudarila sta, da obstaja nevarnost, da se bo položaj Slovencev v Italiji po političnem zasuku na desno v državi še poslabšal, ter spregovorila o pobudah in ukrepih, ki bi lahko takšno nevarnost preprečili. Pri tem sta posebej poudarila potrebo po boljšem informiranju italijanske, slovenske in predvsem mednarodne javnosti o nerešenih vprašanih slovenske narodne skupnosti v Italiji.

Voditelji DSS so izrazili prepričanje, da bi morala Republika Slovenija imeti večjo iniciativo zlasti do italijanske države za rešitev nakazanih problemov slovenske manjšine. Kot dokaz posebne pozornosti DSS za ta vprašanja so omenili uspešno zavzemanje njihovih predstavnikov v Državnem zboru, da lahko tudi v Italiji živeti Slovenci postanejo člani agrarnih skupnosti na Slovenskem. Poleg tega so menili, da bi za boljšo informiranost javnosti v Republiki Sloveniji bilo primerno, da bi Slovenska tiskovna agencija odprla dopisništvo v Trstu. Peršak in sodelavci so se tudi strinjali s predlogom, da bi na vladni ravni osnovali kontaktno telo, v katerem bi bili zastopani tudi Slovenci iz Italije.

Predsednik SNS Zmago Jelinčič pa je na rečanju s predstavnikom SSK izrazil Slovencev v Italiji vso podporo ter podčrtal nujnost, da bi pravice, ki jih uživata avtohtoni narodni manjšini v Republiki Sloveniji, uživale tudi slovenske manjšine v sosednjih državah, še zlasti v Italiji. Glavni tajnik SSK Martin Breclj, predsednik Marjan Terpin ter član tržaškega vodstva Andrej Berdon so bili v ponedeljek, 4. t.m., gostje pri Združenih listih socialnih demokratov in Slovenski nacionalni desnici v Ljubljani.

Voditelji SND so zagotovili slovenski narodnostni skupnosti v Italiji vso podporo še zlasti v sedanjem kritičnem trenutku. Izrazili so prepričanje, da bi tudi v ta namen morali še marsikaj urediti že v samem maticnem prostoru, predvsem pa so se zavzeli za rednejše izmenjavo informacij in ocen s SSK, ki bi omogočila konkretno ukrepanje na zakonodajnem in širšem političnem področju.

Janez Kocijančič je v imenu Združenih listih Socialnih demokratov Italije konstanta politike ZL, SD, in poudaril, da Slovenija kot matična država in priznana stran krepitve položaja in pravic Slovencev v Italiji.

Predstavniki ZL so izrazili polno razumevanje do zahteve po zajiščeni predstavnosti manjšine v predstavnih telesih italijanske države in se odločno zavzeli za čimprejšnji sprejem globalnega zaščitnega zakona. Podprli so tudi oceno o potrebi enotnosti nastopanja Slovencev v Italiji.

V pogovoru so predstavniki obeh strank izjavili, da odločno odklanjajo vse poskuse, da bi vprašanja položaja Slovencev v Italiji postala predmet medstrankarskih sporov v Sloveniji.

Španski redovniki so odklonili 12 milijard lir

Ljubitelji glasbe, posebno religiozne, zadnje čase veliko govorijo o španskih redovnikih, točneje rečeno o benediktincih iz San Domingo de Silos, o njihovem izvajanju gregorijanskega petja, registriranega na plošči; kar z velikim uspehom kroži po svetu. V nekaj mesecih so prodali že tri milijone plošč v 32 državah.

Sedaj pa se ne bodo vrnili v registracijske studije. Govori se o ponudbi 12 milijard lir, če bi nadaljevali. Toda predstojnik ni potrdil te ponudbe. Skratka jo je odvrnil.

Po tem uspehu so menili doživeli pravo spremembo vsakdanjega življenja: nimajo več miru v samostanu. Turisti, radovedneži in ljudje, ki iščejo pomoči, so vsak dan na vratih.

»Ni to naš poklic, ni za nas mesto finančnega ministrstva, ki deli denar. Ob resnični potrebi radi pomagamo, toda potrebujemo veliko denarja za popravila svojega samostana in samostanov naših sobratov. Za nas vse (35 redovnikov) je največja dobrot uboštvo, samota in molitev. Služenje denarja ne spada v naše pojme. Želimo le zaslužiti milost in svetost.« Tako poudarja njih predstojnik.

Ni bilo mogoče več tako nadaljevati, - ponavljajo redovniki - najboljše rešitev je bila ustaviti to stvar.

Nikoli bi si ne pričakovali, da bodo prišli do takega priznanja in slovesa, da bo njihovo nedeljsko petje med mašo predstavljeno na cd. Na Španskem so prodali 400.000 plošč, nad 2.500.000 na mednarodnem trgu, od Taiwava do Nove Zelandije. Predvidevajo, da bo do konca leta prodali 5 milijonov plošč.

Iz Amerike so jim predlagali celo turneje, kar so seveda takoj odklonili.

Vsako nedeljo pojejo v čast Bogu in zadnje čase vedno večji publik. Sedaj jih poslušajo tudi po domovih.

Petje je krasna pot do Boga...

Morda ima sodobni človek preveč ropota in kričanja okrog sebe in išče zbranosti in poglobljenosti.

Naj se širijo tudi med nami te plošče. Bomo samo pridobili.

Previdno zadržanje evropskih in ameriških upraviteljev do Berlusconijske vlade - »Preden jih lahko sodimo, jih moramo videti na delu« - izraža, poleg neverjetnega pomanjkanja poznanja in analize, isto neomadeževano indifferenco, ki so jo izkazali več ali manj isti protagonisti ob pojavu porajajočega se fašizma: tudi tedaj so demokracije čakale, da bi ga videle na delu; toda ko je bilo delo končano, ni bilo več kaj videti.

prof. Alberto Asor Rosa

Pastirica Urška

Ognjišče iz Kopra je pred časom izdalo zelo lepo pobarvanko, ki nosi naslov Pastirica Urška. Besedilo o prikazovanju Svetogorske Matere božje na Skalnici pri Gorici revni pastirici Urški Ferligoj iz Grgarja je za mlade bralce napisala slovenska pisateljica in znana krščanska umetnica Berta Golob. Risbe, katere bodo mladi bralci z veseljem pobarvali, je napravila primorska umetnica Silva Karim. Na drugi strani platnic lične publikacije je tudi pesem za otroke, ki jo je uglasbil na besedilo Berte Golob Janez Bitenc, ki velja za enega največjih slovenskih skladateljev za otroke. Pobarvanka je izredno lepo knjižno darilo za otroke, na Goriškem pa smo je toliko bolj veseli, ker nam je Svetogorska Mati Božja zelo blizu.

Edelman Jurinčič nagrajenec Sklada

Alojza Kocijančiča za leto 1994

V petek, 17. junija 94. je bila v Kopru podeljena nagrada Sklada Alojza Kocijančiča istrskemu pesniku in kulturniku Edelmanu Jurinčiču. Sklad nosi ime po pokojnem istrskem pesniku in duhovniku Alojzu Kocijančiču ter je bil ustanovljen ob koncu preteklega leta z namenom, da nagradi posameznike, skupine in ustanove za posebne dosežke na področju ohranjanja kulturne identitete Istre.

Iz utemeljitve za podelitev nagrade povzemamo, da so temeljni Jurinčičev ustvarjalni motiv »otipljiva, stvarna doživetja, ki ga spremljajo od najzgodnejših detinskih, še nezavednih, potem otroških in nazadnje z zrelim intelektom občutenih zaznav iz stvarnega sveta podeželske, obmorske, ribiške in tudi malomesne Istre. Pokrajino svojega stvariteljskega oblikovanja dojema v neposrednem dotiku, tako rekoč telesno, z vizualnimi, slušnimi in optičnimi vtisi in tako tudi odslikava v svojih stvaritvah...«

Čeprav se je hotel pesnik z duhom in telesom »iztrgati izsesavajočim objemom zemlje in dninarskega garanja ter pobegniti v vabeči svet mesta, ostajajo njegove korenine, četudi spodrezane, kot oživljajoča voda zveste zemlji prednikov in težki, grenki, prokleti zamli samorastniške mladosti.«

Tako je domala vse, kar je v Jurinčičevih verzih in pripovedih najbolj dragocenega, »zrastlo iz Istre, ki je tako, tudi po njegovi zaslugi, stopila iz prikritosti v vsaj delno odprtost.«

Milan Gregorič

»Spoštujem tvoje zakone in jih ljubim«

Ob stvarjenju prvih staršev piše sv. Pismo: »Bog ju je (Adama in Evo) blagoslovil in jima je rekel: Rodita in se množita ter napolnita zemljo« (1 Mz 28). Do nedavna si ljudje niso delali skrbi, češ: preveč nas je, kako se bomo preživljali? Ta skrb je postala živa v zadnjih desetletjih. Zaskrbljen je postal razviti industrijski svet z Ameriko na čelu. V septembru se pripravlja posebna konferenca v Kairu na temo o rasti prebivalstva naše zemlje. Uzakoniti mislijo pravico do splava za vse dežele sveta. Poleg tega bi morali izdelati še poseben program za preprečevanje rojstev z različnimi protispočetnimi metodami (sterilizacija, kondomi, razna druga sredstva proti spočetju).

Temu načrtu nasprotuje edino katoliška Cerkev. Že v drugem stoletju piše neki cerkveni pisatelj: »Ne boš moril še nerojenih otrok«. To je takrat bilo precej v navadi pri poganih. Glede tega pa se nauk Cerkve ni nič spremenil. Abortus obojso zadnji koncil in za njim je ponovno to početje obsodil sv. oče. Za vernega kristjana zato ni nobenega dvoma: prostovoljni splav je greh zoper 7. božjo zapoved. Spočeti otrok je od prvega trenutka dalje oseba, zato vreden vsega spoštovanja kot vsak rojen otrok.

Izkušnja uči, da je abortus redno tudi tragedija za nosečo mater. Težko naletiš na mater, ki bi imela splav za navadno operacijo, čeprav ga danes dopuščajo skoro vse države v svojih zakonih. Toda niso države in parlamenti sodniki v moralnih vprašanjih, sodnik je Kristusova Cerkev, ki je čuvarica naravnih moralnih zakonov. »Spoštujem svoje zakone (o Bog) in jih ljubim« (PS 118, 48). Ti zakoni so včasih težki, a nikdar tako težki, da bi se jih krščanski starši ne mogli držati. Njim velja beseda sv. Avguština: »Če ne moreš, moli, da bi mogel.«

K.H.

Sinagoga v Rimu med drugo svetovno vojno

Med drugo svetovno vojno je bila na otoku sredi Tibere v Rimu sinagoga in v njej so redno bila bogoslužja za predstavnike židovske skupnosti v Rimu. To presenetljivo odkritje so svečano obeležili pred nekaj tedni v Rimu najvišji predstavniki judovske skupnosti v Italiji ob priliki 50-letnice osvoboditve »večnega« mesta. Na otoku sredi Tibere je sinagoga bila v zgradbi zraven cerkve sv. Jerneja. Največjo zaslugi za nemoteno opravljanje bogoslužja v mali sinagogi je imela globoko verna katoliška bolničarka Dora Fogaroli, ki je v letu 1943, takrat ko so nacisti v Rimu začeli preganjati Jude, poskrbela, da so bili skoraj vsi judovski bolniki iz bližnje bolnišnice poskriti na različna mesta, največ pa so jih skrili na podstrežje judovske skupnosti v Italiji. Rabin Elio Toaff je na kraju, kjer je med nacistično okupacijo mesta delovala sinagoga, med slovesnostjo odkril spominsko ploščo. Od tej prilike je dejal: »Prav tu so v osvobojenem Rimu 5. junija leta 1944 židovski vojski 5. ameriške armade molili.«

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Zaključek šolskega leta 1993/94 na Centru za Glasbeno vzgojo Emil Komel in Glasbeni matici

Glasbena šola Emil Komel zaključuje svoje pedagoško delo, kot je že tradicija, z vrsto nastopov za starše in širšo javnost v Gorici in v oddelkih na Goriškem. Letos so na teh nastopih sodelovali tudi učenci Glasbene matice, saj sta bili v tem šolskem letu šoli pod skupnim vodstvom. Obe glasbeni šoli je namreč vodil prof. Silvan Kerševan. Pedagoško delo je bilo tako zasnovano na skupnih načrtih in je obrodilo bogate sadove. Del teh smo lahko opazili na treh zaključnih koncertih, ki sta jih šoli priredili v juniju v Gorici in ki so sklenili vrsto onih po naših okoliških vaseh.

Prvi celovečerni koncert mladih glasbenikov je bil v Kulturnem domu, 11. junija, pod naslovom

GLASBENA SLIKANICA

Nastop je bil resnično slikanica, mavrica otrok in zvokov. Od najmlajših do odraščajočih solistov, od komornih skupin do letos nastalega orkestra. Zamisel odrske scene in poteka izvajanja je bila osebna, poslušalcem je nudila vizuelno in glasbeno razgibanost, omogočila, da se je na odru zvrstilo res izredno veliko števil otrok.

»Prvi koraki« naših najmlajših. Nastopili so:
Peter Špacapan - harmonika
Alice Černic - violina
Martina Valentinčič - klavir
David Perkon - kitara
Agnese Rassa - klavir
Martha Populin - flauta
Katja Vončina - klavir
Rok Bernetič - fagot
Na klavirju jih je spremljal prof. Vladimir Čadež.

Ta večer je prvič nastopil orkester najmlajših, do dvanajst let starih otrok, ki jih vodi prof. Igor Kuret. Izvajali so tri Nelsonove skladbe. Igrali so violinisti Simone Bais, Irena Bednarich, Gioia Canciani, Janina Cotič, Andrej Černic, Dionigi De Marchi, Jana Jarc, Katarina Tomsič, čelistka Sandra Lombardi in pianistka Zulejka Devetak.

Sledil je recital Romantični klavir. Nastopili so pianisti David Bandelli (R. Schumann - Albumblätter, št. 2 in 3), Martina Urdih (F. Liszt - Consolation, št. 3 v Des-duru), Neva Klanjšček (F. Schubert - Impromptu v Es-duru, op. 90 št. 2), Chiara Ambrosi (F. Chopin - Etuda, op. 25 št. 1) in David Trebižan (F. Schubert

- Impromptu v Ges-duru, op. 90 št. 3). Ob izvajanju mladih poustvarjalcev so se nam porodila, marsikatera obetavna pričakovanja.

Spoled se je nadaljeval z izvajanjem Mozartovih skladb. Tako smo lahko ob klavirski spremljavi Guida Michelona slišali dva terceta Seit uns zum zweiten mal willkommen iz opere Čarobna piščal in Zerfliesset heut, geliebte Brüder. Pele so Mirjam Pahor, Chiara Ambrosi, Silvana Vogrič. Glasovi so bili ubrani in res prijetni.

V istem sklopu je nastopil še trio Ana Černic - flauta, Peter Gus - violina in Verena Čevdek - čelo, ki je odigral Mozartovo Serenado št. 3, v treh stavkih.

Izredno lep in kar se da prijeten pa je bil zaključek tega glasbenega večera. Oder je naravnost zaživel od pisanih barv malih pevcev, od sicer resno sedečih mladih orkestrašev. Pod vodstvom dirigenta Hilarija Lavrenčiča sta nastopila šolski zbor in šolski orkester, ki sta bila letos prvič tako številčna. Izvedla sta tri skladbe: Kalanov Večer na besedilo S. Kosovela, Škerlovo Jutro (iz kantate Moj dan) na besedilo J. Povšeta ter Dvoglasno invencijo na temo Prileta muha na zid v priredbi Hilarija Lavrenčiča. Občinstvo je bilo nad njihovim izvajanjem naravnost navdušeno. Zbor, orkester in dirigenta je nagradilo z dolgotrajnim prisrčnim ploskanjem. To je veljalo tudi vsem nastopajočim, glasbenim pedagogom in vsem, ki so poskrbeli za tako visoko uspešnost prireditve.

Šolski zbor: Katja Bandelli, Rok Bernetič, Danilo Bisiach, Katarina Brešan, Eleonora Castaldo, Marco in Matteo Cefarin, Alice Černic, Andrej in Mateja Černic, Verena Čevdek, Lucia Danielis, Miriam Della Vedova, Kristina in Ivana Di Dio, Karin Dorni, Katja in Aljoša Dorni, Neven Franko, Martina Gereon, Adriano in Carlo Gradenigo, Filip in Martina Hlede, Eliana Humar, Karol Hrovatin, Aljoša in Maja Jarc, Marija Jussa, Neva Klanjšček, Tina Klanjšček, Andreja Lasič, Valentina Leghissa, Isabel Manià, Irena Marini, Alessandra Peric, Mara Peric, David Perkon, Agata in Matija Pipan, Tania Poletto, Martha in Mattia Populin, Agnese Rassa, Hana Rejc, Roman Rizzi, Angelica Robazza, Igor Škorjanc, Martina Valentinčič, Katja Vončina, Tanja Zorzut.

Sodelovali so profesorji: Daniela Brusolo, Vladimir Čadež, Michela De Castro, Marja Feinig, Peter Filipčič, Ivan Klanjšček, Jurij Križnič, Igor Kuret, Hilarij Lavrenčič, Lucija Lavrenčič, Helena Plesničar, Vinko Popit, Marija Šaver, Beatrice Zonta, Franka Žgavec.

Zamisel in izbor Silvan Kerševan.

Odrska postavitve Franko Žerjal, Hijacint Jussa, Igor Devetak.

V sredo, 15. junija, je bil v dvorani Pokrajinskega muzeja na Gradu drugi večerni koncert.

To je bil večer samih instrumentov - klavirja, violine, violončela, flavte, oboe, kitare in harmonike, ki so v akustični dvorani polno zazveneli.

Nastopili so: Maja Kragelj, Sandra Lombardi - klavir (D. Šostakovič - Polka; C. Debussy - Doktor Gradus ad Parnassum); Matija Faganel - oboa, spremljava prof. Andrea Konjedic (M. Head - Three Hill Songs); Peter Gus - violina, spremljava Michela De Castro (A. Corelli - Sonata v d-molu op. 5 št. 7); Ana Černic - flauta, spremljava David Bandelli (D. Succari - Sicilienne); Arturo Miranda - kitara (N. Paganini - Romanza); Erika Pelicon - harmonika (F. Alfano - Nenia); Franko Muscau - violončelo, spremljava prof. Neži Plesničar (L. Boccherini - Sonata št. 6 v A-Duru).

Sodelovali so profesorji: Daniela Brusolo, Ennio Cossovel, Marco Fantini, Dorina Kante, Jurij Križnič, Andrej Konjedic, Helena Plesničar, Erika Zavadlav.

Koncert je zaključil nastop violinistke Emanuele Koren, ki končuje srednjo stopnjo violine na konservatoriju v Padovi. Odigrala je Beriovtov Koncert št. 9 za violino. Na klavirju jo je spremljala pianistka Valentina Pavio, ki je leta 1992 diplomirala na tržaškem konservatoriju.

Dirigent Hilarij Lavrenčič

Godalna skupina pod vodstvom Igorja Kureta

V GALERIJI ZVOKOV

Emanuela Koren in Valentina Pavio

Nastopajoči v Galeriji zvokov z učitelji in tajnicama

POD CERKVENIM OBOKOM

cerkvice sv. Ivana je bil zadnji od treh koncertov glasbenega poklona učencev glasbenih šol E. Komel in Glasbene matice. Nastop je bil 24. junija, to je na god zavetnika naše župnije, kot je že navada. Ta večer je bila najprej spominska maša ob štiridesetletnici glasbe na Placuti, št. 18, ki spomladi žal ni mogla biti darovana, ker je bila cerkev zaradi obnovitvenih del zaprta. Somaševala sta dr. K. Humar in g. župnik C. Žbogar. V svojem nagovoru se je dr. Humar s hvaležnostjo spomnil vseh, ki so s svojim ustvarjanjem in požrtvovalnim delom bogatili našo skupnost, še zlasti Lojzeta Bratuža, Emila Komela, Mirka Fileja, Maksa Debenjaka, Ljubke Šorli ter Zore Piščanc in Viktorja Prašnika. Med mašo so otroci šolskega zbora in otroci s Plešivega ter sopranistka Mirjam Pahor zapeli skladbe goriških skladateljev Bratuža in Fileja. Komelova preludija je na orgle izvajala Damjana Čevdek.

Po kratkem premoru se je pričel glasbeni spored, in sicer z Bachovim Preludijem v C-duru, ki ga je na orgle zaigrala Damjana Čevdek. V absidi glasnega oltarja so bili izvajalci kitaristi. Najprej nam je trio kitar (Martina Gereon, Elisa De Zan, David Perkon) zaigral De Viséejevo Ciaccona, nato duo Erik Feri in Stefano Passelli Corellijevo Sarabando.

Sledile so še tri komorne skupine. Sopranistki Ivana Di Dio in Katja Bandelli sta ob spremljavi instrumentov dua kitar (Erik Feri, Stefano Passelli) in kljunaste flavte (Matija Faganel) zapeli Palestrinov *Jesus, rex admirabilis*.

Naslednjo instrumentalno skupino so sestavljali dve kljunasti flavti (Ana Černic, Matija Faganel), čelo (Boštjan Harej), orgle (Damjana Čevdek). Pel je basist Rudj Gorian. Z izrazitim, polnim glasom je zapel ario Jesu, Dir sei Preis iz Bachove kantate.

Zaključna točka sporeda je bila Galuppijeva skladba *Et incarnatus est*. Peli sta sopranistki Mirjam Pahor in Chiara Ambrosi, na violino sta igrala Peter Gus in Emanuela Koren, na orgle Damjana Čevdek.

Učence so pripravili pedagogi: Marco Fantini, Maria Feinig, Silvan Kerševan, Jurij Križnič, Tullio Možina, Vinko Popit, Dimitrij Rejc in Franka Žgavec.

Glasbeni spored je bil brez dvoma kakovosten, obogatil je spominsko svečanost večera in res primerno pripomogel k praznovanju sv. Ivana. Vodstvu obeh glasbenih šol in vsem učiteljem gre priznanje tudi za sklepni koncert tega šolskega leta ter zahvala vse naše skupnosti za pomembno pedagoško delo pri glasbeni in kulturni vzgoji naših otrok.

← Med mašo je pel Otroški zbor, pod vodstvom Tanje Kuštrin

Zaključni notranji nastopi v Gorici, Števerjanu, Doberdolu, Štandrežu in Podgori

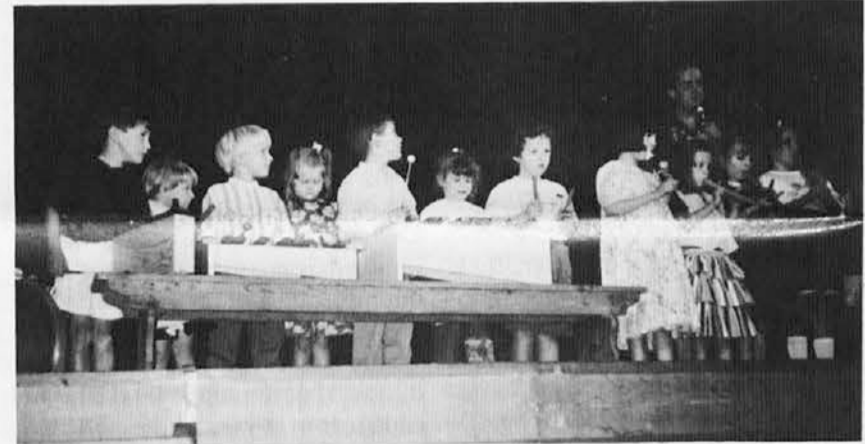

V župnijski dvorani v Doberdolu, 26. maja 1994. Nastopili so:

klavir: David Bandelli; Mateja Černic; Davide Dallan; Zulejka Devetak; Alessandra Peric in Maja Peric; Agnese Rassu; David Trebižan.

violina: Irena Bednarich; Gioia Canciani; Janina Cotič; Andrej Černic; Jana Jarc; Katerina Tomsič

čelo: Sandra Lombardi
kitara: Dimitrij Ferletič; Fabio Vizintin
flavta: Ana Černic; Martha Populin
harmonika: Mitja Vizintin

V Katoliškem domu v Gorici, 4. maja 1994, so nastopili

klavir: Irena Bednarich; Danilo Bisiach; Diana Brisko; Eleonora Castaldo; Marco, Matteo in Nicola Cefarin; Fernando Gradenigo; Neva Klanjšček; Sandra Lombardi; Barbara Peršič; Giulio Pompeo; Hana Rejc; Tanja Zorzut

violina: Irena Bednarich; Alice Černic; Peter Gus; Maria Jussa; Tina Klanjšček; Tania Poletto

kitara: Neven Franko
kljunasta flavta: Rok Bernetič; Martha Populin; Elija Prinčič

klarinet: Kristjan De Comelli; Bogdan Podveršič; Igor Škorjanc
klavirska spremljava: Chiara Ambrosi

V župnijski dvorani v Štandrežu, 31. maja 1994. Nastopili so:

klavir: Zulejka Devetak; Alenka Di Battista; Nežka Figelj; Marjetka Devetak; Eliana Humar; Maja Humar; Valentina Klanjšček; Ana Kuštrin; Petra Maronese; Martina Nanut; Tjaša Nanut; Jana Plesničar; Peter Povšič; Naike Sošol; Tina Vilar; Maja Zavadlav; Tanja Zotti

violina: Irena Bednarich; Gioia Canciani; Janina Cotič; Andrej Černic; Alice Černic; Dionigi De Marchi; Jana Jarc; Maria Jussa; Tina Klanjšček; Rita Muscau; Tania Poletto; Mattia Populin; Katerina Tomsič

viola: Bernard Hrovatin
čelo: Sandra Lombardi
kitara: Elisa De Zan; Dimitrij Ferletič; Martina Gereon; Arturo Miranda; Sigrigrid Nanut; David Perkon
harmonika: Danijel Primožič

DO-MI-SOL: Sandi Cej; Karol Frandoli; Alicia Kobal; Jan Komel; Fabio Marussi; Joahim Nanut; Mihal Nanut; Veronika Povšič; Katerina Quinzi; Lara Rešič; Roberta Rešič

V Domu Andreja Budala v Štandrežu so 6. junija 1994

sodelovali učenci glasbene šole pri zaključnem nastopu otroškega pevskega zbora Oton Župančič: Peter Gus; Jana Plesničar; Povšič Peter; Zavadlav Maja; Tjaša Nanut; Tanja Zotti; Tanja Poletto; Tina Klanjšček; Mattia Populin; Alice Černic; Maria Jussa

Ivana Černic; Karolina Černic; Mateja Černic; Lucia Danielis; Eleonora De Pangher; Sara Devetak; Zulejka Devetak; Kristina Frandoli; Martina Giovannini; Martina Hlede; Karol Hrovatin; Maja Jarc; Veronika Jazbec; Cristian Lavrenčič; Zamir Lavrenčič; Valentina Leghissa; Agnese Rassu; Martina Richiardi; Martina Urdih; Katja Vončina

violina: Simone Bais
čelo: Franco Muscau
kljunasta flavta: Adrijana in Laura Ferfolja

fagot: Rok Bernetič
harmonika: Jari Jarc

Učence so pripravili profesorji: *Brussolo Daniela, Cossovel Ennio, Čadež Vladimir, De Castro Michela, Devetak Fabio, Fantini Marco, Feinig Marja, Ferletič Marta, Hlede Anita, Ipavec Eleonora, Kante Dorina, Kerševan Silvan, Klanjšček Ivan, Konjedic Andreja, Košuta Tea, Križnič Jurij, Kuret Igor, Kuštrin Tanja, Lavrenčič Lucija, Možina Tullio, Nanut Črtomir, Peršič Lojzka, Plesničar Helena, Plesničar Neži, Popit Vinko, Ristovski Stojan, Šaver Marija, Silič Ingrid, Vižintin Vlasta, Zavadlav Erika, Zonta Beatrice, Zorn Anica, Žgavec Franka.*

V župnijski dvorani v Podgori, 3. junija 1994. Nastopili so:

klavir: Chiara Ambrosi; David Bandelli; Aljoša Jarc; Katerina Kuštrin; Andreja Lasič; Andraž Lasič; Irena Marini; Angelica Robazza; Roman Rizzi; Erika Sirk; Mirjam Špacapan

kljunasta flavta: Matteo Bensa; Rok Bernetič; Mirjam Della Vedova; Katja Faganel; Martha Populin

kitara: Jan Prinčič
harmonika: Damjan Breclj; Miha Gravner; Danijel Primožič; Peter Špacapan

V Sedejevem domu v Števerjanu, 12. maja 1994. Nastopili so:

klavir: David Bandelli; Alenka Di Battista; Katja Dorni; Andrejka Hlede; Eliana Humar; Helena Klanjšček; Neva Klanjšček; Katrin Komjanc; Maja Kragelj; Martina Urdih; Martina Valentinčič; Dane Vizintin

violina: Peter Gus
kitara: Neven Franko
flavta: Ana Černic
flavta: Ana Černic; Martha Populin
oboa: Matija Faganel
trobenta: Matej Leopoli
harmonika: Jari Jarc; Erika Pelicon; Magda Tomsič; Mitja Vizintin

V Sedejevem domu v Števerjanu, 8. junija 1994. Nastopile so:

klavir: Alenka Di Battista; Katja Dorni; Andrejka Hlede; Eliana Humar; Katrin Komjanc; Sara Terpin

V župnijski dvorani v Doberdolu, 2. junija 1994. Nastopili so:

klavir: Stefania Andrian; David Bandelli; Dario Bertinazzi; Giulia Bertolini; Michela Bertolini; Annalara Colautti;

Pogovor z ravnateljem SCGV Emil Komel prof. Silvanom Kerševanom

Ob zaključku šolskega leta Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emil Komel smo se pogovorili z ravnateljem, prof. Silvanom Kerševanom o minulem delu in o prihodnjih načrtih. Ker je Glasbena šola Emil Komel pomembna ustanova na Goriškem, ki vzgaja mlade na glasbenem področju, smo se odločili, da profesorja Silvana Kerševana povprašamo, kje vidi vlogo in prihodnost glasbene šole Emil Komel.

Letošnji skupni nastopi učencev glasbenih šol so bili za marsikoga prijetno presenečenje: številčnost, kvaliteta in vse skupaj, z estetsko roko povezano v pravo predstavo, prijetno za ušesa in oči. Je to sad povezovanja obeh šol na Goriškem?

Pri Centru za glasbeno vzgojo Emil Komel so take prireditve že nekajletna tradicija. Vlogo glasbene šole vidimo tudi v tem, da se je zmožna vključiti v kulturni mozaik našega prostora. Pred dvema letoma smo tako hoteli izraziti svoje veselje nad svobodno Slovenijo z večerom »Umetnik sem, samo umetnik.« Učenci so na njem izvajali dela samo slovenskih skladateljev. Letošnjo prireditev je s pomnoženimi silami označevala možnost večje selekcije, kar je vsekakor pozitivno. Pa še to: podnaslov ene teh zaključnih prireditev je bil »Sanjamo orkester«. Vemo, da orkestra ni, če ni primerne števila orkestrašev. Z združitvijo sil godalnega oddelka so te naše sanje lahko bližje uresničitvi.

Za vami je torej leto pozitivnih preizkušenj?

Zame je bila to zelo lepa avantura, ki mi je kljub občasnim težavam, prinesla veliko iskrenega veselja: učenci obeh šol so sedeli skupaj v istem razredu, srečavali so se na skupnih šolskih nastopih, skupaj so peli in muzicirali.

Zakaj avantura in katere so bile te težave?

Začeli smo brez prave legitimnosti, v pričakovanju, da se status šole uredi. Od tod seveda tudi težave predvsem na področju kompetenc in tudi v določanju ključa za financiranje. Zaskrbljujoče pa je, da zaključujemo leto brez bistvenih premikov, saj je september spet uganka, kot je bil lani. To nas seveda dodatno bremeni in nikakor ni v korist naših otrok.

Kje so krivci?

No, klopčič je zelo zamotan, nekako kot tisti, ki si ga mačka izbere za svoja poigravanja. Če se tej igri pridružijo še mačke od sosedov, si lahko predstavljate, da ne bo lahko iz njega najti prave niti.... Ne vem, mogoče je vsega kriv Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel. Ko bi ga ne bilo, bi verjetno tudi problemov ne bilo. - Sicer je zgodba že dolga, kakih 5 let. Takrat je bila še Jugoslavija in v rimskem parlamentu so sedeli drugi ljudje. V borbi za dosego slovenske državne glasbene ustanove v Italiji so bili nekateri mnenja, da moramo najprej poenotiti naše glasbeno šolstvo, češ da le tako lahko upravičeno predstavimo svoje zahteve. Osebnost nisem v to nikoli verjel. Od tedaj so nastali v Italiji veliki premiki, imamo Slovenijo in politična scena v naši deželi in tudi na Goriškem dobiva nove oblike. Začetni klopčič je komaj prepozna-

ven! Nihče ne ve, ali je sedaj pot do državne ustanove krajša ali daljša.

Kje vidiš rešitve?

V delu - s precejšnjo dozo idealizma. Nikomur ne bi rad vsiljeval svojih formul, posebno še, če me zanje ne vpraša. Intelektualno jedro, ki je zraslo ob Centru Emil Komel, je dokazalo, da zna ustvarjalno razgibati naš goriški prostor. S pomnoženimi silami bo to jedro še bolj trdno. Zakaj eksperimentirati s kakim cepivom, ko pa je njegov sad že kar zlahten?

Se ti ne zdi, da ste pri Centru le nekoliko preveč zanesenjaški?

Mogoče. Sicer pa smo se dolga leta osipavali s pepelom. Priznanja, ki jih dobivamo ob raznih prilikah, nas bodrijo in nam vlivajo samozavest, da pa le ni vse tako »provincialno«, kot bi kdo rad videl.

Za kakšna priznanja gre?

Naš center postaja zanimiv tudi za italijansko Gorico. Vedno več je zanimanja pri učencih in tudi pri učiteljih. Edina desetica na letošnjem izpitu iz teorije na tržaškem konservatoriju je tudi zgovoren dokaz o resnosti dela; uspeh našega učenca na podiplomskem študiju v Parizu priča o strokovnosti našega klavirskega oddelka. In ne nazadnje zelo laskava priznanja raznih evropskih glasbenikov na letošnjem Mednarodnem simpoziju Povezani v glasbi nas potrjujejo v našem delu.

In končni cilj?

Ljubezen do človeka v odkrivanju vseh tistih njegovih čudovitih razsežnosti, ki nam jih tudi glasbena govorica tako bogato razkriva.

Jurij Paljk

Missa »Sic benedicam te«

V nedeljo, 3. t.m., so nekateri duhovniki obhajali svoj duhovniški jubilej. V goriški stolnici je pel svojo zlato mašo mons. Ristits. Za to slovesnost je sam povabil zbor sv. Ignacija iz Gorice. Zato se je zbor pripravil izvajati latinsko mašo »Sic benedicam te« za soliste, zbor in orkester, ki jo je napisal goriški skladatelj S. Jericijo. Poleg travniškega zbora so sodelovali solisti Enza Pecorari, (sopran), Romina Basso, (mezzo sopran). Spremljal pa je orkester Cappella Carinthia pod vodstvom Hansa Schambergerja. Gotovo gre velik del zasluge travniškemu zboru, ki je učinkovito zapel nelahko partituro. Obenem pa sta bili izredno naštudirani obe solistki: srebrno čisti sopran ter mehko globki in naravno lepi alt sta odlično odpeli nekaj liričnih točk kot Christe, Et incarnatus est, Crucifixus, Benedictus, idr.

24. festival - Števerjan '94

Za nami je še en festival, ki nam bo ostal v trajnem spominu zaradi svoje originalnosti, novih doživetij, spoznavanja ljudi, utrjevanja starih prijateljstev. Ta manifestacija lahko zgleda rutinsko postavljena, saj se običajno zvrsti na odru med Borovci približno 25 ansamblov, ki zaigrajo svoje polke ali valčke in čakajo uvrstitev v finale. Za mlade člane društva Frančišek Borgija Sedej oz. posebnega odbora za festival (Kristina in Mihael Corsi, Jurij, Lojze in Saša Hlede, Valentina Humar, Jelko, Martin in Simon Komjanc, Florijan Lango, Ivan Mužič, Franka Padovan, Branko in Marko Terčič, Janez Terpin in Ivan Vogrič), ki nosijo breme celotne organizacije projekta, pa je to poleg skrbi za brezhiben potek predvsem praznik narodnozabavne glasbe, veselja in mladosti.

Preteklo soboto in nedeljo smo bili priča takemu vaškemu prazniku. Vreme nam je bilo tudi letos zelo naklonjeno. Poleg številnega občinstva so nas počastili s svojo prisotnostjo tudi ugledni gostje: Marija Ferletič, predsednica SSO, dr. Marilka Koršič, podpredsednica ZSKP, Hadrijan Corsi, predsednik Briške gorske skupnosti, Marjan Terpin, deželni predsednik SSK, Dominik Humar, tajnik števerjanske sekcije SSK, Tomaž Marušič, župan občine Nova Gorica, Ivan Humar, župan občine Števerjan, dr. Oskar Simčič, škofov vikar v Gorici, Ivo Hvalica, predstavnik slovenskega parlamenta, Janez Šušteršič, predsednik Krščanskih demokratov iz Medvoda, Martin Breclj, deželni tajnik SSK in nenazadnje Miroslav Mozetič, podpredsednik državnega sveta Republike Slovenije.

Začetek festivala je v soboto napovedal sam predsednik društva Sedej, Marko Terčič, ki je v kratkem nagovoru poudaril pomen te manifestacije. Na sobotnem delu festivala se je predstavilo 27 skupin z vseh koncev matične domovine, ki so zaigrali izvirno melodijo. Od teh jih je strokovna komisija za glasbo (Črtomir Nanut, Franc Lačen, Ivan Sivec, Janez Beličič, Florijan Lango, Valentina Humar in Lojze Hlede) izbrala 15 za nedeljski finalni del. To so bili ansambli: Mladi prijatelji iz Pesnice, Fantje s Klančka iz Desternika, Trio Storžič iz Golnika, Planika iz Kran-

Ob koncu je zlatomašnik zapel še zahvalno pesem. Tedaj je iz kora mogočno zadonel Te Deum za zbor in orkester, ki ga je napisal W.A. Mozart. Spet je travniški zbor izrazil vse svoje naštudirane in sveže glasove.

Ko beležimo to slavje ali bolje ta izredni glasbeni dogodek v našem mestu, moramo podčrtati lepo sodelovanje treh različnih etničnih komponent. Posebno priznanje pa velja goriškemu skladatelju S. Jericiju, ki je veliko skladbo zasnoval, da je dobila prijeten odziv pri vseh izvajalcih in verjetno tudi pri raznih poslušalcih. Žal pa so njegove stvaritve tako tuje in neznane slovenskemu prostoru..

POPRAVEK: Klub prijateljstva in Vincencijeva konferenca iz Trsta organizirata izlet v Sappado, Val Visdende in Auronzo ne več 05.07. temveč 20.07.94. Vpisovanje v trgovini Fortunato do 12.07.94.

ja, Laufarji iz Cerknega, Pik iz Radelj ob Dravi, Vita iz Hrušice, Bistriški odmev iz Slovenske Bistrice, Krim iz Zunanjih gor, Slapovi iz Grosupelj, Primorski fantje iz Pirana, Blegoš iz Škofije Loke, Trio Svetlin iz Moravč, Goriški fantje iz Nove Gorice in Franc Flere iz Doba pri Domžalah. V nedeljo popoldne se je koncert začel ob 18. uri z uvodnim govorom tajnice društva Sedej, Franke Padovan. Nastopajoči so izvajali poleg sobotne izvirne skladbe tudi uspešnico iz bogate zakladnice narodnozabavnih melodij. Slednjo je ocenjevalo občinstvo s posebnimi volilnicami, ki so jih po nastopu oddali organizatorjem. To nagrado v višini milijona lir in pokala BGS so prisodili Goriškimi fantom iz Nove Gorice za Avsenikovo Proti jutru. Naj-naj 24. festivala je bil ansambel Primorski fantje iz Pirana z moškim kvartetom 72 in pevko Ivico. Dobili so denarno nagrado v višini dveh milijonov lir in trofej društva Sedej za pesem Amore amore. Najboljšo vo-

Prizor z letošnjega festivala

kalno skupino (700.000 lir in pokal SSO) ima ansambel Slapovi iz Grosupelj, najboljši kvintet (500.000 lir in pokal ZSKP) ansambel Laufarji iz Cerknega, najboljši trio (500.000 in pokal števerjanske občine) pa ansambel Krim iz Zunanjih gor. Komisija za besedilo (Franko Žerjal in Franka Padovan) je izbirala med 27 besedil, od katerih jih je bila tretjina izpod peresa Ivana Sivca, katere mu je šla tudi nagrada za pesem Najlepši rožmarin (200.000 lir in pokal tvrdke Jožef Hlede). Izredno nagrado s pokalom Mladinskega krožka F.B. Sedej je dobil že stalni gost na festivalu, mladi trio Svetlin iz Moravč (100.000 lir in pokal).

Oba večera sta ansamble povezovala Tajda Lekše in Janez Dolinar. Tokrat sta si izbrala za temo pristno prijateljstvo in nežno ljubezen. Bila sta zelo spontana in duhovita, da sta pritegovala pozornost nase. Igrala sta vlogo povezovalcev in hkrati humoristov. Res edinstvena!

Oder je krasila umetniška slika Hermana Kosiča, ki je poetično prikazovala števerjanske griče s trtami, vrh katerih kraljuje cerkev Sv. Florijana in napis Števerjan '94.

Za razsvetljava je skrbel Branko Terčič, za ozvočenje pa Niko Klaniček, Igor Devetak in podjetje Zanin iz Gradišča ob Soči. Žal jim letos ni maksimalno uspelo, tako da so bili člani komisije mestoma kritični.

Vsi podatki o festivalu so zbrani v boršuri. Uredili so jo člani društva pod pokroviteljstvom Sveta slovenskih organizacij, ki je finansirala ves tisk (brošure, plakate in nalepke). Ostali pokrovitelji festivala so bili še: Briška gorska skupnost, RAI - Postaja Trst A, Kmečka banka Gorica

in Cassa di Risparmio Gorica. Briška gorska skupnost je dala posebno podporo za tradicionalno pokušno vin. Nekatere kmetije iz Števerjana, Plešivega, Krmina in Goriških Brd so darovale svoje najboljše pridelke. Vsakdo je lahko na festivalu zato dobil za pokušno zastonj katerokoli od razstavljenih vin.

To je bila letošnja novost poleg razstave Dušana Nagliča v spodnjih prostorih Sedejevega doma. Otvoritev je bila v soboto ob 20. uri. Umetnika je predstavil dolgoletni napovedovalec števerjanskega festivala Marjan Šneberger iz Ptuja ob glasbenih vložkih pevca...

Oba dneva je deloval dobro založen bife z značilnimi specialitetami na žaru, osvežilno pijačo; števerjanska dekleta (Kristina, Nevenka, Lilijana, Barbara in Anita) pa so nas spresenetila še s palačinkami.

Organizatorji smo ob zaključku res zadovoljni z uspehom festivala, saj je potekalo vse v najlepšem redu.

Po pospravah v ponedeljek se lahko mirnega srca odpravimo na zaslu-

žene počitnice, saj bo v novi sezoni treba že kmalu pomisliti na primereno obeležitev 25. obletnice te naše manifestacije!

V.

Sožalje

Mladinski zbor Štandrež in Pd Štandrež izrekata iskreno sožalje Elviri Chiabai ob izgubi drage mame Marije.

MAŠE NA SV. GORI

Ob nedeljah in praznikih:
ob 8., 10. in 16. uri.
Ob delavnikih:
ob 8. in 16. uri.

Nedeljske slovenske sv. maše v Gorici

Stolnica, ob 7. uri.
Sv. Ignacij, ob 9. uri.
Placuta, ob 9.45.
Sv. Ivan, ob 11.30.
Kapucini, ob 19. uri.
Zavod sv. Družine, ob 8. uri.
Čudodelna Svetinja, ob 8. uri.

Katoliški glas dobite v Sloveniji:

Ljubljana: na Mačkovi 6
Maribor: v ul. V. Kraigerja 2
Nova Gorica: v cerkvi Kristusa Odrešenika

V spomin g. Jožetu Juraku

Letos bi g. Jože Jurak obhajal zlato mašo, saj je bil dne 11. junija 1944 posvečen v Ljubljani; namesto zlate maše pa se spominjamo pete obletnice njegove smrti, umrl je namreč nenadoma v Banja Luki ponoči od 6. na 7. julij 1989 na poti domov po Dalmaciji in po obisku v Medjugorju. Zadnji njegov obisk je torej veljal Materi Božji v medjugorskem svetišču. Na poti domov v Gabrje ga je Nebeška Mati poklicala k sebi. Pokopali so ga v Novem mestu v grobu njegovih staršev, dne 11. julija. Pogreba so se udeležili trije škofije in 39. duhovnikov.

Ostrmeli smo ob novici o njegovi nenadni smrti in se vprašali: Kako bo s Katoliškim glasom! Bil je njegova duša, njegov urednik, sotrudnik, paginator, korektor. Poleg tega je vodil še gabrsko župnijo s podružnico na Vrhu sv. Mihaela. Pa se nikoli ni tožil, da ima preveč dela ali skrbi. Za list je skrbel tudi ponoči, kadar je bilo treba; redno pa prve tri dni v tednu, ko se je vozil iz Gabrij v Gorico. Časopis zanj ni bil problem, bil je njegovo veselje in njegova ljubezen.

Po posvečenju za mašnika je dobil prvo službo kot kaplan v Šmiheanu pri Novem mestu. V začetku maja 1945 se je skupaj z drugimi umaknili na Koroško, potem v Italijo in nazadnje v Argentino. Tam je ostal 19 let in pomagal urejevati revijo Duhovno življenje. Leta 1961 je prišel v Gorico z namenom, da se sreča s svojo ne več mlado mamo in bratom Cvetkom, tudi duhovnikom. Tedaj smo se spoznali in ga povabili, naj pride v Gorico. Poslušal nas je in januarja 1962 je res prišel v naše mesto. Računali smo, da bi prevzel skrb za našo mladino, a izkazalo se je, da je bolj primeren za delo pri časopisu. Nastanil se je pri sestrah v zavodu sv. Družine, bil za hišnega kaplana in oskrboval tudi cerkev sv. Ivana ter bil tudi za prefekta v Alojzijevejšču. Glavno delo pa je imel pri KG do smrti, tudi ko je leta 1972 postal župni upravitelj župnije Garbrije-Vrh.

Rad je tudi potoval in se vsako leto odpravil s KG na kako potovanje po Evropi. Leta 1989 je mislil s KG v Turčijo, a mu ni bilo več dano. Organiziranje potovanj s KG je prevzel g. Joško Markuža. Tudi KG nismo smeli likvidirati. Pa smo si razdelili vloge in zamašili luknjo, dokler ni prevzel vodstva sedanji urednik g. Dušan Jakomin.

Gabrje so ostale brez rednega dušnega pastirja. To luknjo je mašil g. Marijan Markežič do prihoda g. Vilija Žerjale, ki sedaj vodi župnijo Gabrje-Vrh in pa župnijo Rupa-Peč po smrti g. Dragotina Butkoviča. Spomin na g. Juraka v Gabrjah in na Vrhu pa je ostal živ še naprej in bodo zanj opravili mašo zadušnico.

Naj zaključim ta kratki spomin z besedami goriškega nadškofa, ki se je pogreba pok. Jožeta osebno udeležil: »Prišel sem, da ti podam zadnji pozdrav in izrečem prisrčno zahvalo za iskreno ljubezen, ki so jo izkazoval svojemu škofu ter za velikodušno službo v goriški Cerkvi.

V imenu goriške nadškofije in tvojih dragih gabrskih župljanov ti izrekam iskreno in prisrčno zahvalo. Iz božje skrivnosti, ki ti je sedaj jasna, prosim za dobre duhovne poklice v naši Cerkvi.«

Za Gabrje ga je že izprosil, naj izprosi še za druge naše župnije, da ne bodo ljudje ostali ovce brez dušnih pastirjev.

K. Humar

Sovodnje

Na zadnji seji občinskega sveta v Sovodnjah, 27. junija, je župan poročal oz. prečital pismo odbornika Marjana Tomsiča (ni ga bilo na seji), odgovornega za šolstvo, kulturo in šport, obenem je še predsednik komisije za ekologijo.

Pismo se glasi: »Spričo dejstva, da so se v občinskem odboru ustvarili težki delovni pogoji, zaradi katerih mi je onemogočeno, da pravilno in konstruktivno opravljam funkcijo odbornika, uradno odstopam od te funkcije. Pridržujem pa si mesto občinskega svetovalca!«

O vsebini pisma oz. razlogih odstopa je župan dejal: »To je vse, on se osebno ni predstavil in jaz se z njim nisem pogovarjal ali razpravljajl.«

Iz razprave o razlogih odstopa odbornika Tomsiča iz občinskega odbora in o namestitvi novega je občinski svet (razen svetovalcev SSK, ki so zahtevali večjo prozornost v imenovanju odbornika) pasivno sprejel predlog župana, da na prihodnji seji določi oz. imenuje novega odbornika.

Ukrepi župana o odstopu odbornika in namestitve novega se zdijo malo sporni, zlasti ko čitamo članke Primorskega dnevnika iz dnevo 28. in 31. maja ter 9. junija letos. Prvi prinaša neformalen odstop odbornika, drugi pa odgovor župana na ta članek. Tretji prinaša formalni odstop odbornika. Če dodamo, da je občinska seja potekala 27. junija, se poraja vprašanje, ali občinski odbor oz. župan v mesecu dni niso utegnili razčistiti problema, da bi na sejo prišli pripravljene tudi z imenom novega odbornika.

Po zakonu 142 je stvar imenovanja enostavna. Sam župan pravi v članku z dne 28.4. v Primorskem dnevniku, ko odgovarja novinarju: »Ali gospod novinar pozna zakon o javnih upravah - zakon 142 -, po katerem lahko župan odstavi odbornika in namesti drugega v vsakem trenutku, brez nobene krize v upravi!«

Op. pisca: Besede pisma o odstopu so pisane dobesedno, kot jih je prečital župan. Namenoma prinašamo zapis, ker na seji prisotni nominar slovenskega dnevnika ne omenja, da so težki delovni pogoji, v katerih odbornik ne more sodelovati, v občinskem odboru samem. Članek pa spreminja celotni potek razprave in daje misliti, da se težki delovni pogoji odbornika nahajajo na osebni področju.

V televadnici je v petek, 24. junija, sovodnjska občinska uprava štirinajsti praznovala svojo 43. letno občinsko samostojnost.

deo film prikazuje številne dogodke na umetniško strnjen način. Brošuro pripravljalo Giovanni Toplikar, Giuliana Bruschi in Irma Franchini za šolo iz Tržiča ter Sonja Klanjšček, Zdenka Kovic in Barbara Rustja za šolo iz Gorice, kjer bodo pri tehnični izvedbi sodelovali še Silva Klanjšček, Erminia Radetti in oblikovalec Dario Leban.

Video film in didaktična brošura bosta predvidoma izgotovljena do konca meseca septembra, takoj zatem pa bosta tudi javno predstavljena.

Ob napovedovanju Vesne Češčet, ki je program povezovala, je svečanost z plesom in petjem otvorila folklorna skupina Tehnik iz Škofje Loke. Slovesnosti so se udeležili predstavniki raznih kulturnih in športnih organizacij. Med gosti so bili delegacija, ki jo je vodil župan pobratene občine Škofija Loka, župani sosednjih občin, poveljnik goriških orožnikov, senator Darko Bratina, predstavniki SSO, ZSSDI, ANPI-VZPI. Krajevna sekcija ANPI-VZPI je položila venec na spomenik padlih, ob občinski hiši. V svojem govoru je župan podčrtal pomen samostojnosti občine na manjšinskem področju. Dotaknil se je vprašanja prostora in okolja v občini, ki ga zaobjemata Soški in Kraški park z raznimi zakonski omejitvami, in vprašanja zemljiške uporabe s strani občanov. Glede teh si uprava prizadeva, da sta področja vasi Gabrje in Vrh sv. Mihaela prosti vinkulacij, ki jih predvideva Kraški park. Glede smetarske službe, po zapadu enoletne pogodbe z podjetjem, si bo uprava prizadevala za vzpostavitev konzorcija z občinami Doberdob in Števerjan za upravljanje te službe, z uporabo tovarnjaka, ki ga je uprava pred meseci nabavila z ugodnim prispevkom dežele. Ob koncu govora je dejal, da je bilo delovanje uprave v tem letu rutinsko, brez bistvenih novosti, da je bila pozornost namenjena kulturnim in športnim pobudam. Ni spregovoril o ekologiji, o upepeljevalniku, o javnih delih, o načrtovanju novih pobud, pač pa je dejal, da sedanji upravitelji želijo opozoriti občane na nove občinske volitve v prihodnjem letu, ki naj začnejo razmišljati o novi upravi.

Sledila je podelitev občinskih priznanj, ki so jih prejeli bivši župan pobratene občine Škofja Loka, Peter Hawlina, bivši poveljnik orožniške postaje v Gabrjah, Francesco Ciccarelli, lastnik kokoške farme Srečko Tomsič, predsednik ŠKD Vipava, Joško Peteani, za dosežke na kotalkarskem področju, kotalkarice Morena Visintin, Serena Lucigrai in Erica Marcolini, ki so pridobile naslove deželnih prvakov, trener ŠD Sovodnje, Giani Marson, za uspeh v iztekli nogometni sezoni in nogometiški članske ekipe. Nagrade so prejeli tudi najboljši udeleženci tečaja prometne vzgoje, otroci osnovnih šol Sovodnje in Vrha sv. Mihaela, prvo nagrado, pokal in kolo je prejel Mateo Čevdek, gorsko kolo Sara Devetak, Erika Buzin in Alex Francescotto, plaketo za vodeni tečaj pa Damjan Fajt.

Na letošnji 13. razstavi domačih vin je komisija, ki so jo sestavljali prof. Joško Vetrh, dr. Mirko Primožič in dr. Luigi Marizza, prisodila prvo nagrado za belo vino Radu Buzinu, drugo Slavku Gulinu, tretjo pa Salomonu Tomsiču, ki je prejel tretjo nagrado tudi za črno. Za črno vino je drugo nagrado prejel Visintin Mario iz Vrha sv. Mihaela, prvo pa Tomsič Boris. Marko Kovic, Sonja Tomsič, Juljan Malič in Branko Černic so prejeli priznanja za prisotnost. Razstavljenih je bilo 17 vrst vina, 8 črnih in 9 belih.

Slavnost se je zaključila s ponovnim nastopom folklorne skupine.

Remo Devetak

PD RUPA-PEČ vabi na štiridnevni izlet v Toskano (otok Giglio in Bolseno), ki bo od 25. do 28. avgusta. Za informacije gđc. Tanja Kovic, tel. 0481/882285.

Vrh

Zadnji dan rožnika smo položili k večnemu počitku Štefanijo Cotič vd. Devetak. Dober teden prej je srečno prestala hudo operacijo, a kmalu jo je strla srčna kap. Toda pogreb je spričal, da dobra Štefanija živi pri Bogu. Zbralo se je namreč več ljudi kot za samo Veliko noč. Kar dva bratranca duhovnika, gg. David Ožbot in Alojz Grilj, oba Mirenca, sta somaševala za pokoj njene duše in za slavno vstajenje telesa. Saj je trdno verovala v življenje po vstajenju od mrtvih. Po veri je tudi živela. Dobra je bila kot domači kruh, ker je bila preskušena v peči trpljenja. Vsi otroci so jo z vso ljubeznijo negovali in jo vedno imeli radi. Njim in številnim vnukom in dobrim snaham naj gre naše iskreno sožalje. Še posebej sinu Ludviku, članu naših župnijskih svetov, s strani obeh duhovnikov, g. Markežiča in upravitelja.

Gabrje - Vrh

7. julija, na 5. obletnico smrti g. župnika Jožeta Juraka v Banja Luki, gremo malo počezbrat na njegov grob v Novo mesto msgr. dr. K. Humar, njegov dolgoletni soočar pri Katoliškem Glasu, farana R. Devetak in B. Černic ter g. Žerjal. Maševali pa bomo zvečer v Gabrjah. Gotovo ne samo za pokoj sobrata, marveč predvsem v zahvalo ob zlati maši (posvečen v Lj. 11.6.1944), ki jo letos obhaja v nebesih. Tako upamo. Pa tudi s prošnjo, naj bi še naprej molil pri božjem prestolu za nove slovenske duhovnike, zlasti pri nas v zamejstvu. Saj sam dobro ve, kako jih potrebujemo.

Gospod Jože, hvala. Čestitamo. Počivaj v Bogu!

žu

Peč-Rupa

V nedeljo, 10. julija, bomo slovesno praznovali drugotna zavetnika Peči, sv. Mohorja škofa in diakona Fortunata. Oba sta mučenca. Sv. maša bo ob 10. uri. Letos je ta slovesnost posebej občutena, ker obhajamo zlato mašo našega pokojnega župnika, prof. Dragotina Butkoviča. Duhovnika imamo živo v svoji sredi in ga gledamo pri nebeškem oltarju, okrog Jagnjeta, kjer prosi za svoje. Saj se je bil zavezal za posredovanje za nas, 16. julija 1944, v Rimu.

žu

Priprava video filma in didaktične brošure

Pomemben skupen dosežek slovenske in italijanske osnovne šole

Pod naslovom Mi z vami - Voi con noi pripravljata osnovna šola Oton Župančič v Gorici in osnovna šola Largo Isonzo v Tržiču celovečerni video film in didaktično brošuro, ki naj ponazorita številne zanimive skupne projekte obeh šol v času od leta 1989 pa do današnjih dni. Silvan Bevčar je v tem času posnel za okrog devet ur filmskega materiala in na tej podlagi je bila zasnovana umetniška pa tudi organizacijska izvedba tega zahtevnega načrta, ki naj javnosti približe predstavi dragoceno sodelovanje slovenske in italijanske osnovne šole, kakor tudi pomembne vzgojne dosežke, ki so v vseh teh letih nastali. Obe didaktični ravnateljstvi sta v osebi ravnateljice Mirke Brajnik in ravnateljice Luigine Marsolin pritegnili k projektu Goriško pokrajino in Kmečko banko iz Gorice, ki sta uradna sponzorja video filma in vzporedne brošure.

Na podlagi posnetega materiala je zamisel za video film v dolžini ure in dvajset minut prispeval Janez Povše, ki je tudi avtor spremnega besedila oziroma režiser video filma. Pri tem je njegov pomočnik Silvan Bev-

čar, ki video oblikuje kot montažer. Spremno besedilo bo izmienično slovensko in italijansko, bralca bosta Barbara Rustja in Martin Srebrnič. Za ustrezen prevod bo poskrbel Giovanni Toplikar, medtem ko bo video film tehnično izdelan v studiu Salvatore Agresti v Trstu. V zvezi s filmom velja na vsak način omeniti osrednji spisek učiteljev oziroma učiteljic, ki so v vseh teh letih prvenstveno izvajali skupno sodelovanje med šolama in to so Giovanni Toplikar, Giuliana Bruschi, Irma Franchini in Luciana Ricchi za osnovno šolo »Largo Isonzo« v Tržiču ter Silvan Bevčar, Sonja Klanjšček, Manuela Gravnar, Magda Vižintin, Zdenka Kovic, Majda Gergolet, Mirka Bric in Barbara Rustja za osnovno šolo Oton Župančič v Gorici ter seveda tudi drugi učitelji.

Video filmu vzporeden in enakovreden dosežek je didaktična brošura, ki bo podrobneje strokovno opredelila skupne dejavnosti obeh šol, opisala vzgojne smernice in zaključke, do katerih je skupno delovanje pripeljalo. Poleg tega bo brošura v prvi vrsti izhajala iz kronološkega zaporedja dogodkov, medtem ko vi-

laško pivo

CONCESSIONARIA

FORST

NARDIN VOJKO
 Ul. Sv. Mihaela, 324 - Gorica
 Standrež - ind. cona
 Tel. (0481) 21065 - Fax 522410

Trebče

Podoba svetega Andreja in nova mladinska maša v čast jubilaru dr. Jožetu Sraki

Hvala za vsako dobro jutro, hvala... pojemo v pesmi. Mi pa navdušeno dodajamo: »Najprisrčnejša hvala za prelepo - srebrno - praznično jutro, ki smo ga doživeli ob darovanju srebrne svete maše našega gospoda župnika dr. Jožeta Srake.«

Že uro prej je začelo na trgu pred cerkvijo mrgoleti. Srečno so dospeli gostje iz Slovenije, prihajali so prijatelji in znanci iz okolice in zbrali so se številni domačini. Zadoneli so zvonovi in zaigrala je vaška godba. Vsi smo se prijateljsko zgrnili okrog našega prečastitega dušnega pastirja. Prevevalo je prijetno vzdušje in splošno zadovoljstvo.

Nadvse nas je presenetil sam slavjenec. Preprost toda velikodušen gospod Jože nam je ob tej priložnosti poklonil umetniški dar - podobo svetega Andreja, ki vidno krasi pročelje in vhod v cerkev. Svojo jubilejno sveto mašo je srebrnomašnik daroval za vse trebenske župljane - žive in mrtve. Miselno smo se združili z vsemi odsotnimi, ki bi jih radi imeli v naši sredi. Trenutno so se v nas prepletali občutki preteklosti, sedanjosti in zakaj ne - s priprošnjo - lepše prihodnosti življenja v naši vasi.

Somaševali so škofov vikar gospod Franc Vončina, magister gospod Jože Pozderec, ki je tudi letošnji srebrnomašnik, jezuit dr. Janez Sraka in slavnostni govornik gospod Ivan Petrič, župnik v Begunjah pri Cerknici. Svečani praznik je bil za nas dan bogate duhovne obnove. Slovesno somaševanje nas je prevzelo in ganilo hkrati. Pridigar nas je nazval z »Dragi prijatelji«, omenil prisotnost duha nedavno umrle mame našega gospoda župnika, potrdil hvaležnost Bogu za dobre starše, ki

veliko pripomorejo k rasti naše družbe. Navdal nas je z vero, upanjem in ljubeznijo.

Prijetno nas je presenetil profesor Duh, naš organist, ki je jubilaru v čast priredil in skomponiral novo mladinsko mašo z vključenimi pesmimi. Skladatelj je dal melodioznega duška prepletanju solista z enoglasnim, dvoglasnim in trogласnim petjem. Ponovno so nas prevzeli trebenski kot izvrstni pevci. Vadili so dober mesec in sicer zelo pritaženo, da je bilo presenečenje res na višku. Mladi pevci obiskujejo tudi godbeno šolo, ki deluje pod pokroviteljstvom godbenega društva Viktor Parma. Vodi jo kapelnik Leander Pegan z vidno bogatim uspehom. Iskrena hvala staršem, učiteljicam in vsem, ki se iskreno trudijo za uspešnost naše bodočnosti.

Srebrnomašnik je bil deležen številnih čestitk, darov in cvetja. Veselo razpoloženje in enkratno doživetje je izzvalo med navzočimi navdušeno in dolgotrajno ploskanje. Slavjenec se je ganjen osebno zahvalil vsem in nam podaril spominsko podobico.

Po obredu je sledila na župnijskem dvorišču dužabnost ob zvokih trebenske godbe. Vs je bilo prelepo, ker so bili vsi zadovoljni. Gostje so imeli slavnostno kosilo in so nam zagotovili, da bodo prav radi še prišli k nam. Soglasno jih lepo pozdravljamo: »Hvala za obisk in nasvidenje!«

Dr. Jožetu Sraki ponovno izrekamo hvaležnost in čestitke, ki smo jih poslali v radijski eter: »Ljubi Bog naj obilno poplača Vaš trud, blagoslavlja Vaše delo ter nakloni obhjanje še zlate in diamantne svete maše med nami.«

Tiskovna konferenca SSG

28. junija se je v fojerju Kulturnega doma vršila tiskovna konferenca ob zaključku letošnje sezone Slovenskega stalnega gledališča 1993/94. Predsednik SSG Rafko Dolhar in ravnatelj Miroslav Košuta sta pravkar končano sezono ocenila pozitivno - Košuta je dejal, da je bila glede na obstoječe razmere pravzaprav odlična -, saj ni pokazala nikakršnega spodrsrljaja, obisk je bil povprečno dober, mnenje občinstva o igranih delih tudi. Govor je bil tudi o prihodnji sezoni, ki bo jubilejna: prihodnje leto bo slovensko tržaško gledališče obhajalo 50-letnico delovanja, prav tako pa bo Kulturni dom praznoval 30. obletnico svojega obstoja, spomnili pa se bomo tudi 90-letnice Narodnega doma.

Med deli, ki so bila vključena v repertoar jubilejne sezone 1994/95, naj omenimo samo igro Draga Jančarja Halštat, ki bo na odru tržaškega kulturnega doma doživela krstno uprizoritev (drugače so igralci SSG z njo nastopili že na Mednarodnem festivalu v Veroliju), Jurčičevega Deselega brata, ki ga je Slovensko narodno gledališče prvič zaigralo po vojni 2. decembra 1945, dve koprodukciji s Stalnim gledališčem FJK in z gledališčem La Contrada (Handkejevo igro brez besed Čas, ko nismo vedeli ničesar drug o drugem in Tomizzovo mladinsko igro Tudi bolhe kašljajo), v pripravi pa je Ajshilova tragedija Sedmerica proti Tebam. Slednja bo prvič uprizorjena v slo-

venskem jeziku. Za prevod je poskrbel Alojz Rebula.

O gostovanju v Veroliju sta svoje vtise posredovali igralci Gojmir Lešnjak, Maja Blagovič in Miranda Caharija. Naj še omenimo, da je SSG soustanovitelj Združenja italijanskih umetniških dramskih gledališč (AN-TAD), ki so ga pred kratkim ustanovili v Rimu.

Razstava o opereti

V četrtek, 30. junija, so na Zavodu za spomeniško varstvo odprli razstavo o opereti z naslovom »Tu che m'hai preso il cuor«, ki prikazuje zgodovino te gledališke in glasbene vrste od polovice prejšnjega stoletja do danes. Levji delež imajo pri tem operetna dela, ki so jih priredili v Trstu, in sicer v gledališču Verdi in v Narodnem domu. Del razstave je posvečen tudi slovenski opereti v Trstu. V tem smislu je z italijanskimi organizatorji sodelovala tudi Bogomila Kravos, ki je pripravila gradivo in prispevek o uspehu opere med tržaškimi Slovenci.

Nov urnik zapore

Tržaško mestno središče ne bo več zaprto dvakrat v enem dnevu, kot je bilo doslej, temveč samo enkrat. Tako je odredila tržaška občinska uprava po posvetovanju s trgovci, ki so opozorili na drugačne navade kupcev v poletni sezoni, ko le-ti kupujejo pretežno pod večer. Tako bo ob torkih, sredah, četrtek in petkih središče zaprto od 9. do 15. ure, in to od 5. julija do 30. septembra.

Kot je že tradicija smo tudi letos slovesno obhajali v ponedeljek, 4. julija, praznik našega zavetnika Sv. Urha. Občutenemu cerkvenemu obredu je sledila v Mladinskem domu družabnost, ki jo je popestrila godba Breg.

Letošnje praznovanje pa je dobilo posebno obeležje: naš župnik g. Rafko Slejko je praznoval 10. obletnico mašniškega posvečenja.

Umevno smo mu izkazali posebno hvaležnost in priznanje za ves trud, ki ga dan za dnem daje v korist krajevne skupnosti...

Čeravno smo že metereološko sredi poletja se je zbralo za to priliko lepo število župljanov in prijateljev, ki so ga hoteli s svojo prisotnostjo počastiti.

Taka srečanja še bolj utrjujejo našo skupnost.

V Dolini slavili 10-letnico mašništva svojega župnika

Župnik Rafko Slejko (z brado) v družbi svojih župljanov

Zveza neposrednih obdelovalcev iz Trsta na Kočevskem

Kočevska ima posebno zgodovino, ki jo označuje 600-letno obdobje Kočevarjev, nemških prebivalcev, ki so jih tedaj redko ali nenaseljeno naselili fevdalni gospodarji v 14. stoletju, skoraj vsi pa so se na Hitlerjev ukaz v začetku vojne (leta 1941) odselili. Vendar se sedaj ti Kočevarji, po osamosvojitvi Slovenije, kot turisti, radi vračajo v te »svoje« kraje. Sicer pa prevladuje tu zanimiv dinarski kraški svet Kočevskega polja s ponikalnico Rinžo. Kljub moderni-

zirani cesti je še vedno zelo odmaknjena zanimiva kolpska dolina, kjer naj bi v poslednjih časih le nekoliko vzniknilo privatno gostinstvo.

Zvezo neposrednih obdelovalcev iz Trsta oziroma njegovega predsednika Radoviča, ki je imel stike z ondognimi strokovnjaki, je to področje posebno zanimalo, zato je organiziral za nedeljo, 26. junija, izlet v te kraje. Odziv je bil nadvse dovoljen. Nabralo se je za cel avtobus navdušenih kmetovalcev, ki so v zgodnjem

nedeljskem jutru krenili na pot. Po kratkem prestanku v Rakeku se jim je v gostišču DALLAS pred Kočevjem, kjer je bilo preskrbljeno za imenitno malico, pridružil in jim bil skozi celo pot izreden vodič gospod Ive Stanič. Izletnike je seznanil s kočevsko zgodovino in njegovimi posebnostmi.

Prava poslastica je bila kljub hudi vročini ogled razpadajočega gradu KOSTEL prav blizu hrvaške meje. Grad Kostel je imel pomembno vlogo pri obrambi Kranjske pred turškimi vpadi in je bil zgrajen po nalogi tedaj slavnih Celjskih grofov.

Od tod je pot peljala v dolino, v sam kanjon reke Kolpe, za naše pojme v nepropustno divjino, kjer kraljuje čez devetdesetkratna procentnost državnega posestva. Mimo precej neobljudenih krajev je bil na vrsti ogled ovčereje dr. HOBIČA v Nemški loki. Tu so izletniki naleteli na prijazen sprejem Hobičevih treh fantičev s ponudbo doma izdelanih sladkarij. Dr. Hobič sam, ki se je tu udomačil pred trinajstimi leti, je tu začel s svojevrstnim delovanjem: z vzrejo jagnjetov za zakol.

Trenutno ima okoli 800 ovac, ki so bile zaradi vročine poskrte v grmovju. Podrobno je razložil začetek delovanja in težave s takim neprav rentabilnim poslom.

Zaradi velike vročine bi prišel kot nalašč ogled kočevskega pragozda. V (se nadaljuje na 10. strani)

Vsa vas se je zbrala ob jubilaru dr. Jožetu Sraki

Slovesnost ob 50-letnici požiga štirih kraških vasi

Pred 50. leti so zaradi partizanskega delovanja nacifašisti požgali štiri kraške vasi: Mavhinje, Cerovlje, Vižovlje in Medjo vas. Športno-kulturno društvo Cerovlje-Mavhinje se je odločilo, da se obletnice primerne spomni z vrsto kulturnih pobud, ki so se pričele v petek, 1. julija, s predstavitvijo brošure Uporni plameni in otvoritvijo razstave o dogodkih izpred 50. let, svoj višek pa dosegle v nedeljo, 3. julija, s slovesno sv. mašo in spominsko svečano-stjo na trgu v Mavhinjah, katere se je udeležilo veliko število ljudi in ki je obsegala bogat kulturni spored: od vrste govorov (spregovorili so ravnatelj Zvonko Legiša, devinsko-nabrežinski župan Depangher, podžupnja Vera Tuta Ban, predstavnika Vsedržavne zveze partizanov Italije Alojz Markovič in Agostino Zerilli ter državni sekretar Republike Slovenije Peter Vencelj) pa do glasbenih točk, ki so jih izvajali moški zbor Fantje izpod Grmade, dekliski zbor Devins, moški in dekliski

zbor Igo Gruden ter nabrežinska godba na pihala. Slovesnost se je zaključila z dramskih prizorom Uporni plameni v izvedbi članov ŠKD Cerovlje-Mavhinje. Delo je zrezirala Maja Lapornik.

Slovesnost na trgu v Mavhinjah

Izlet na Kočevsko

(nadaljevanje s 9. strani)

velikem upanju so se izletniki podali tja po »beli« cestni in z zanimanjem poslušali strokovno razlago inž. Bobjana, ki je sam iz teh krajev doma. A razrita cesta je ta naklep preprečila. Bo pa za drugič, saj jih je gospod Ive potolažil in obljubil, da jih bo pospremil v sam gozd in druge kočevske zanimivosti.

Pred zaključno gostijo v vasi Mozelj ob skrbni postrežbi gostilničarja »Pri Jeleni« in prijaznem sprejemu hudomušnega harmonikarja na frajtonarcu je bil še ogled razstave v kočevski galeriji kiparja Staneta Jarma. Njegove lesene skulpture, izdelane z zanimivo moderno tehniko — z motorno žago, so bile deležne resničnega občudovanja. Za konec pa še tole: o tem izletu bi morali imeti tudi kratek pogovor s tamkajšnji radiom; odpadel je, ker ni bilo — šefa. Pa kdaj drugič! Ravno tako je odpadlo sodelovanje pri spravi maši zaradi gostega prometa in težav starejših izletnikov. Organizatorjem in spremljevalcem res prisrčna hvala.

Aleksander Mužina

Nova Mladika

Revija Mladika, točneje njena 4. številka, je ponovno v kioskih. Uvodnik je posvečen izidu zadnjih evropskih volitev v Italiji ter položaju slovenske manjšine v luči teh izidov in odnosov med Slovenijo in Italijo. Sledi novela Dolores Terseglav Trije otoki, ki je prejela drugo nagrado za prozo na 22. literarnem natečaju Mladike. V okviru cikla intervjujev Slovenci za danes se je Zora Tavčar tokrat pogovarjala s slikarjem Dimitrijem (Johnom) Kodričem iz Avstralije. Zora Tavčar je za rubriko Tisk od Triglava do Andov prispevala tudi poročilo o 1. in 2. številki novonastale revije Kras, Nada Pertot pa spomine Tončke Kosovelove, sestre pesnika Srečka Kosovela. Prisotne so tudi običajne Mladikine rubrike, zlasti rubrika Antena je zelo bogata z informacijami o novostih v slovenski kulturni srenji. Branko Marušič in Martin Jevnikar sta za Mladiko napisala vrsto literarnih ocen. Vrsto zanimivih prispevkov ima tudi mladinska priloga Rast. Naj še omenimo, da bo skupaj s prihodnjo številko Mladike izšel tudi bilten s programom letošnje Drage *94.

Izberite kar hočete: ali biti na strani resnice in biti pripravljeni umreti zanjo, in takrat boste živeli na veke, ali pa skušati ugajati ljudem, narediti vse, da bi bili upoštevani od ljudi, sovraženi pa od Boga.

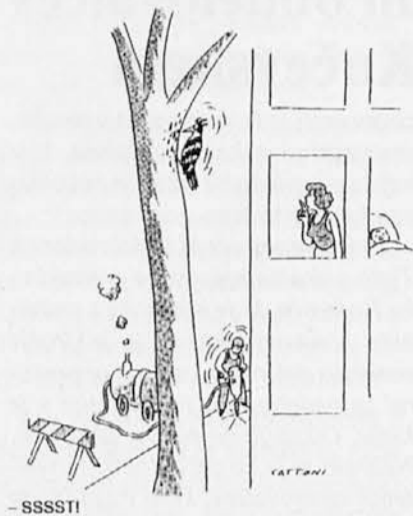
Nil Sorski

Kotalkarska revija na Opčinah

Kotalkarski odsek športnega društva Polet z Opčin je priredil pretekli teden, v petek, soboto in nedeljo, kotalkarsko revijo. Na sliki so kotalkarji med nastopom na Opčinah

Za dobro voljo

Praznovanje Sv. Cirila in Metoda na Vejni

(10. julija 1994)

- 10. julija (cirilmetodova nedelja): ob 17.30 - novomašno slavlje in spomin duhovniških jubilejev:
- novomašnik: g. Roman Poljak, iz Moravč na Gorenjskem
- srebrnomašnik: g. Franc Raspor, župnik v Senožečah,
- zlastomašnik: g. Vladimir Rijavec, župnik v Kobjeglavi in v Štanjelu na Krasu.
- sodelujeta: združena pevska zbor Hrenovica-Pivka, ki bosta izvajala staroslovansko mašo Vinka Vodopivca v čast Svetogotski Kraljici.
vodi: prof. Maks Čančela.
Močno zažele narodne noše ter skavtjinje in skavtje v svojih krojih.
Prijazno vabi Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trst.

obvestila

ZUPNIJA ROJAN V TRSTU slavi v torek, 12. julija, god svojih zavetnikov, sv. Mohorja in Fortunata. Praznovanje bo skupno - dvojezično - zvečer ob 19. uri. Somaševanje bo vodil in pridigal v slovenskem in italijanskem jeziku g. Dušan Jakomin.

SLOVENSKI VERNIKI IZ ROJANA bodo v sredo, 20. julija, romali na Svete Višarje. Avtobus bo odpeljal izpred cerkve ob 7.30.

DUHOVNE VAJE za žene in dekleta bodo tudi letos, in sicer 16. 17. in 18. avgusta v Domu Blagrov nad Trstom. Vodil jih bo g. Jože Bertonec, župnik v Kozesah pri Ljubljani. Vpisuje gđ. Dora Kosovel, tel. 040/763406.

VLJUDNO VAS VABIMO NA PREDSTAVITEV ZGIBANKE O VINSKI POTI TERANA, ki smo jo ponatisnili s sodelovanjem Tržaške pokrajine in Kraške gorske skupnosti. Slovesnost bo na sporedu ob priliki 32. Razstave terana v občini Repentabor v soboto, 9. julija, ob 16. uri, v **RESTAVRACIJI KRIŽMAN** v Velikem Repnu št. 76 (Repentabor). Sodelovali bodo gostinci in pridelovalci terana, ki so zaobjeti v zgibanki. Zbranemu občinstvu bodo dali v pokušnjo lastno proizvodnjo in prikazali nekaj primerov prilagoditve terana z domačimi kraškimi jedmi.

DAROVI

Za domače skavte: namesto cvetja na grob K. Frandolič, družina Tul 30.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: v spomin na teto Laudo darujejo nečaki 900.000 lir.

Peč. Za cerkev: Zora Cotič 50.000; Zora Devetak-Malič 45.000 lir.

Za lačne po svetu: neimenovana družina iz Mačkolj 1.000.000 lir.

Za vzdrževanje duhovnikov: neimenovana družina iz Mačkolj 1.000.000 lir.

Za otroke v BiH: N.N. 100.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu: Zora Carini 10.000 lir; Gracija in Riketa v spomin na Giorgiata Zupančiča 50.000 lir.

Za sklad M. Čuk: v spomin na brata Pepča in sestro Doro, daruje brat Franc Mužina 25.000 lir.

Za Katoliški glas: Zora Carini 10.000; A.J. 50.000 lir.

Za Pastirčka: ga. Marija Delpin 100.000 lir.

Za samatorsko cerkev: v spomin na zlato hčerko Majdo darujeta mama in tata 400.000; Elena in Darma z družino 40.000; Silva in Maurizio 100.000; Marta in Dario Bogatec 50.000; Viviana Gruden 50.000; Dario in Elena Gabrovec 50.000; Marta in Pepi Zidarič 50.000; Venčka in Boris 50.000; Bogomila in Berto Doljak 50.000; pevci MoPZ Igo Gruden 150.000; Sandra in Paolo Doljak 50.000; Silvano in Marica Rebula 50.000; Anuška in Miloš Zidarič 50.000; Marta in Evgen v spomin na sestrični Dorino in Lojzko Pipan ter na Majdo Legiša 100.000 lir.

Za obnovo cerkve v Zgoniku: druž. Milič in Škrlič namesto cvetja na grob pok. Karlotu Štolfi 150.000; v isti namen Ivanka Škrk, Salež 18, 50.000 lir.

Za cerkev v Jamljah: N.N. 500.000 lir.

Ob 4. obletnici smrti dragega brata Romana se ga vedno spominjajo brat in sestri in darujejo za Dom srečanja na sv. Višarjah 25.000 in za Sv. Goro 25.000 (skupaj 50.000 lir).

Za lačne po svetu: N.N. z Vrha 50.000 lir.

Za cerkev v Rupi ob dnevu bolnikov: N.N. iz Rupe 50.000; N.N. iz Rupe 30.000; Klemše 10.000; Olga Ožbot 50.000 lir.

Za begunske otroke: v spomin na g. Brumat, daruje druž. Bisiain 50.000 lir.

Za potrebne otroke: v spomin na pok. moža in svaka Lojzeta Grazianija darujeta Zora in Mirjam Saksida 300.000 lir.

R.M. daruje za sv. Goro 200.000 in za slov. misijonarje 300.000 (skupaj 500.000 lir).

Za zbor Podgora: v spomin na pok. Gigija Flospergerja darujejo sošolci in prijatelji sina Darja 100.000 lir.

Za Ernesta Saksido: Bazilija Zimic 300.000 lir.

Za MePZ Rupa-Peč: N.N. iz Rupe 50.000 lir.

Za misijonarja P. Kosa: družini Škerlavaj - v spomin na pok. mamo 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N.N. iz Rupe 150.000 lir.

Peč. Za cerkev: Berta z družino, namesto cvetja na grob moža odn. očeta Giovanni-ja 100.000 lir.

Za sovođenjsko cerkev: v spomin na Jolando Čavdek, sorodniki ob pogrebu 900.000; sestra Milka 100.000; Mučič Zdenka 50.000; v zahvalo Branko Tomasi 200.000; Mirica 100.000; N.N. 50.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: N.N. 45.000; N.N. nona 50.000; N.N. 100.000; N.N. ob obletnici materine smrti 50.000; zapustil + Hermenegild Podveršič 250.000; N.N. 100.000; v spomin na pok. očeta ob 6. obletnici smrti - druž. Tomažič 100.000; v spomin na pok. očeta ob 15. obletnici - druž. N.N. 100.000; novoporočenca 100.000; v spomin na pok. Bruno Pintar v Franciji - druž. Pintar 100.000 lir.

ZAHVALA

Dne 28. julija nas je zapustila draga mama in babica

Štefanija Zotti vd. Devetak

Toplo se zahvalujemo duhovnikom g. Ožbotu, g. Grilju, g. Žerjalu in g. Markežicu za somaševanje in za tolažilne besede pa tudi vsem, ki so pokojnico pospremili na njeni zadnji poti in zanjo molili.

Svoji

Za kapelo na Lajšah (Cerkno): v spomin na pok. sestro Fani - Ema Mužič 100.000 lir.

Za novo fresko v cerkvi na Jazbinah: N.N. 20.000; Karmela Štekar 50.000; zapustil pok. Hermenegild Podveršič 250.000; namesto cvetja na grob pok. Tonetu Klanjščeku: otroci in vnuki (Klanjščkovci) 300.000; Mrak Alojz, D. Cerovo 50.000; družina Maraž Franc 50.000; Vida Colja in otroci 50.000; družina Stanislava Klanjščka Štev. 50.000; sekcija Slovenske skupnosti Števerjan 50.000; družina Aleša Komjanc 50.000; Fija, Tilka in Lena 200.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Marčela Votovac, Ricmanje 50.000; M.Č. Trst, v spomin pok. Eveline Pahor 20.000 lir.

Za Karitas, ki skrbi za begunce v Ajdovščini, daruje Ivanka Bratina 60.000 lir.

K.K. daruje za Katoliški glas 100.000; za misijone 100.000 lir.

Za Dom srečanja na Višarjah: N.N. 500.000 lir.

Za cerkev v Zgoniku: druž. Škerlj, Salež 44 v spomin na pok. Majdo Legiša in Karlota Štolfa 150.000; druž. Štolfa iz Saleža 140.000; Ivanka Kralj v spomin na pok. Majdo Legiša 20.000; Angela Grilanc namesto cvetja na grob pok. Karlu Štolfi 100.000 lir.

Za sklad M. Čuk: starši 3. in 4. razreda OŠ Josipa Abrama iz Pevme darujejo ob zaključku šolskega leta 120.000 lir. V spomin na Bercetovo mamo darujeta Elvira in Ivan 50.000 lir za kritje stroškov obnovitve orgel na Opčinah.

Za Katoliški glas: Matija in Johana Hrvatina 25.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu: Zora Carini 10.000, Matija in Johana Hrvatina 25.000, Gracija in Riketa v spomin na Giorgiata Zupančiča 50.000, P.K. 15.000, Karmela Zadnik 30.000, Kristina Urbančič 30.000 lir.

Za misijone: Caterina Bole 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Dr. Irene Brumat-Vrtovec ob smrti drage mame 200.000; N.N. 500.000; GZ 1.000.000; šola Fran Erjavec 70.000 lir.

Za Cerkev v Dolu: v spomin na dragega moža Emila daruje žena 70.000 lir.

Za Katol. glas: E.F. In H.K. 10.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: Namesto cvetja na grob Mira Lutmana daruje druž. Kerševan 50.000 lir.

Za cerkev na Peči: Zora Cotič 50.000; Zora Devetak-Malič 45.000; Berta z družino, namesto cvetja na grob moža odn. očeta Giovanni-ja 100.000 lir.

Za cerkev na Vrhu: druž. Devetak, v spomin na mamo Štefanijo 100.000; N.N. za mašo za pok. Štefanijo 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N.N. iz Rupe 150.000 lir.

Za misijon P. Kosa: Berta in Mario v spomin na moža odn. očeta Giovanni-ja 65.000 lir.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:

Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina v lirah:

Italija	55.000
Slovenija	55.000
inozemstvo	80.000
zračna pošta	100.000

Oglesi in osmrtnice: 1 modulo (5 cm višine v enem stolpcu) 45.000 lir + 19% IVA. Možne so sestave z več enako velikimi moduli, ne pa vmesne mere.

Član:

ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA PERIODIČNEGA TISKA

ZVEZA ITALIJANSKIH KATOLIŠKIH TEDNIKOV

Končno so začeli graditi pogorelo rojstno hišo Iga Grudna v Nabrežini